XXVI. évfolyam, 31. szám Ára: 1,80 Ft 1970. július 30.

Vasvári Anna rajza

— Látod, kis feleségem, mégis más, ha a gyerekek is velünk vannak...

KEDVES LUDAS!

Sokfelé vendégeskedtem az elmúlt hetekben a Balaton mindkét partján. Még több helyen is vendégeskedtem volna, ha...

*

Balatonfüreden kedves helyem volt hajdanán a „Kedves" eszpresszó. Kedvem lett volna most is beülni oda, *ha* nem tartana immár két éve az átépítése. És ha ebben az ütemben folyik továbbra is a munka, még újabb két évbe beletelhet, mire én megint „kedves vendég" lehetek a Kedvesben.

A *balatonföldvári* hatszáz ágyas, új szállodának is szívesen lettem volna lakója, *ha* nem halasztották volna el — ki tudja, hányadszor immár! — még egy évvel az építését.

A *balatonboglári* Kinizsi sörudvar sem épült a névadóhoz illő, nagy erővel, július elején még nem nyílt meg. Sikerült vendégeskednem még viszont a boglári Halászkertben. Talán — utoljára. A tervek szerint ugyanis lebontják, és áruház épül a helyén. Boglárnak eddig két étterme volt: a Hullám és a Halászkert, s az is kevésnek bizonyult. *Ha* a Halászt lebontják, még ennyi sem lesz. A Kinizsi csak részben pótolja majd a hiányát, hiszen annak a konyháján csupán néhányfajta ételt fognak főzni.

A *bélatelepi* kempingben a múlt nyáron megismert, megkedvelt automatákat kerestem, de hiába. Tavaly

VENDÉG VOLTAM A BALATONNÁL

ősszel elvitték, és július elejéig még nem hozták őket vissza. Pedig az ételital automatákra épp az elő- és utószezonban lenne szükség leginkább, amikor az éttermek zöme még nem nyitott ki, vagy már becsukott.

Választék

Fonyódon a Présház csárdába hívtak meg ismerőseim vacsorára. Kellemes júliusi este volt, a csárda is igen kedvező benyomást tett ránk, csak az étlap volt siralmas. Három halfajta közül kettőt kihúztak, maradt csak a ponty. Ezenkívül, bár éppen vacsoraidő volt, csak három ételből állott a „választék", ezek is a legszokványosabb étkek voltak: rántott hús, lacipecsenye, csemege sertéssült. Igazán nem árulkodik dús fantáziáról egy ilyen étlap!

De mi még mindig jobban jártunk, mint az az ismerősöm, aki a feleségével Tihanyban, a Sport étterem nyitott teraszán vacsorázott. A választék (étlapon — papíron) bőséges volt, de mindössze két étel közül választhattak. Amikor megrendelték a vacsorát, még csak alkonyodott, mire kihozták, besötétedett. A sötétben kellett vacsorázniuk, mert a kellemes, nyitott teraszon akartak maradni, élvezni a friss levegőt, ott pedig egyszerűen — nincs villanyvilágítás.

S ha már Tihanynál tartunk, említsünk meg egy másik ottani esetet:

Egy szombati napon, délután hat óra tájban, egy népesebb társaság tért be a motel presszójába. A társaságban levő hölgyek fagylaltozni szerettek volna. Fagylalt nem volt, kértek helyette colát. Kaptak is — de langymelegen.

Különösebb kommentár ehhez nem szükséges. Általános tapasztalat, hogy az üdítő italokat nem hűtik eléggé, választék is alig van belőle. Sörből is többnyire csak egyfajta van. Ha van! *Balatonmárián* előfordult, hogy vasárnaptól csütörtökig, négy napon át nem volt egy korty sem.

Siófokon ennél cifrább eset fordult elő: egy pénteki napon nem volt se kifli, se zsemle, semmilyen péksütemény a városban. Mint utólag kiderült: a pékek csak a tészta bedagasztásakor jöttek rá, hogy nincs élesztőjük. A Sütőipari Vállalat erre illetékes embere elfelejtett időben rendelni élesztőt... Roppant mulatságos, ugye?

Még néhány „apróság"

A „peremrészeken", például *Szabadi-Sóstón, Zamárdi-felsőn, Fonyódliget*en, általában rossz az ellátás, több üzlet és étterem kellene ezekre a helyekre.

És azt is szóvá kell tenni, hogy még mindig nagyon kevés az olcsó kisvendéglő a Balaton körül, mutatóba is alig akad belőlük.

Itt ejtenék néhány szót az önkiszolgáló éttermek műanyag edényeiről. Ezek a tányérok, tálkák, ha megkopnak a gyakori használatban, egyáltalán nem nyújtanak valami étvágygerjesztő látványt. Ki kellene cserélni őket valami ízlésesebbre, már csak azért is, mert ezeken a helyeken másodosztályú árakat számítanak!

Végezetül még egy történet:

A *balatonföldvári* állomáson, vonatra várakozva, leültünk a resti (Utasellátó) teraszára. Kiszolgálás nem volt, mert éppen a másfél órás ebédszünet volt műsoron. Elérkezett aztán végre a délutáni nyitás ideje is, s vele együtt egy takarítónő, aki a seprűjével nagy port vert körötttünk, s a vendégek méltatlankodása közben, mindenkit felállított a helyéről. Nyomában megjelent egy bácsika is, gumicsővel, s kiadós spricceléssel locsolni kezdett...

A tisztaság nagyon fontos, takarítani kell, csak éppen az időpontot kellene jobban megválasztani. Semmiképp sem akkor kellene hozzálátni, amikor az ebédszünet alatt tikkadtan váró vendég végre elkezdhetné inni a sörét vagy kávéját...

*

Ha egy kicsivel gondosabb ember volnék, elraktam volna a tavalyi és tavaly előtti jegyzeteimet, s most kényelmesen megírhattam volna belőlük ezt a cikket, csak a helységek és éttermek neveit kellett volna cserélni itt-ott. A hibák, gondok, problémák ugyanis alig változtak. Most körültekintőbb leszek, az idei feljegyzéseimet megőrzöm a jövő nyárig, hiszen 1971-ben is fogok balatoni riportot írni.

Radványi Barna

VIZET!

Környékünkön 7-től este 12 óráig egyáltalán nincs víz. A gyerekeket a délelőtti homokozás után szurtosan fektetjük az ágyba, este szintén. A gyümölcsöt sem tudjuk lemosni nekik, a mosásról, főzésről, mosogatásról nem is beszélve. Az már „természetes", hogy a boylerből (évek óta) kora tavasztól késő őszig nem jön ki a meleg víz.

Gödöllő központjában lakunk. Több mint tíz éve fizetünk évi 300 Ft víztársulati díjat, és csak a téli hónapokban kapunk vizet.

Kőrösfői Lászlóné
Gödöllő, Kőrösfői u. 30

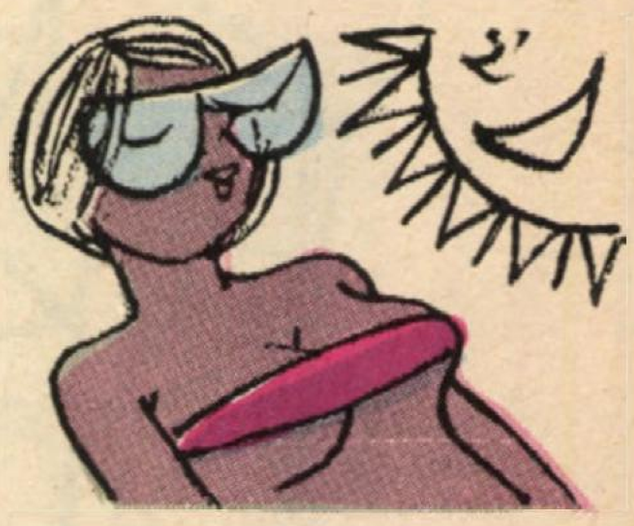

NAPSZEMÜVEG

Vásároltam a Párizsi utcában egy hetvenforintos, modern vonalú, ezüstkeretes napszemüveget. Hamarosan kopni kezdett az ezüst festék a keretről. Mikor visszavittem (kb. két hét múlva), az eladónő így magyarázkodott: „Kérem, a nap hatására kopik le az ezüst befuttatás."

Majd máskor óvatosabb leszek és nem megyek a napra — napszemüveggel!

Széll Gabriella
Budapest

A CÍMZETT VÁLASZOL

„A nadrág" című írásunkkal kapcsolatban az alábbi választ kaptuk:

„Az érintett bolti eladónkat fegyelmi eljárás mellőzésével, de fegyelmi vétség fennforgásának megállapítása mellett, az Mt. 55. szakasz 1. bek. a) pontja alapján »megrovásban« részesítettem.

Dolgozónk elismerte, hogy a vevő után fenyegető módon kiment az utcára. A fegyelmi felelősség fennforgását ennek a beismerésnek figyelembevételével is megállapíthatónak találtam, és a fegyelmi büntetést kiszabtam. A fegyelmi eljárás lefolytatásától azért tekintettem el, mert további eredményt attól sem lehet várni; s a tettlegességtől eltekintve dolgozónk lényegileg mindent elismert. A tettlegességet a panaszosnak sem sikerült — az ügy tisztázása során — bizonyítania.

Egyebekként eladónk e magatartásáért a panaszostól személyesen kértem elnézést."

Elvtársi üdvözlettel:
Szirtes Zoltán
igazgató
FŐVÁROSI RUHÁZATI BOLT KISKERESK. V.

EGY ÖREG HORGÁSZ „HÁRIT"

A horgász szereti a tréfát. Bizonyíték: jót mulat akkor is, ha ő maga a vicctéma. Már úgy általában, ha a vicc szellemes.

A *Ludas* 29. számában „Az amur" című írás a horgászokat csak közvetve érinti, inkább ökológusainkon akar szúrni egyet. Nem tudom, felfigyeltek-e rá az illetékesek. Ha nem, úgy én, az öreg horgász hárítok. Vigyázat, biztos tus következik!

A *Népszabadság* 1970. július 5-i számában „Még egyszer az amurokról", G. aláírással megjelent cikkből bárki megállapíthatja, hogy:

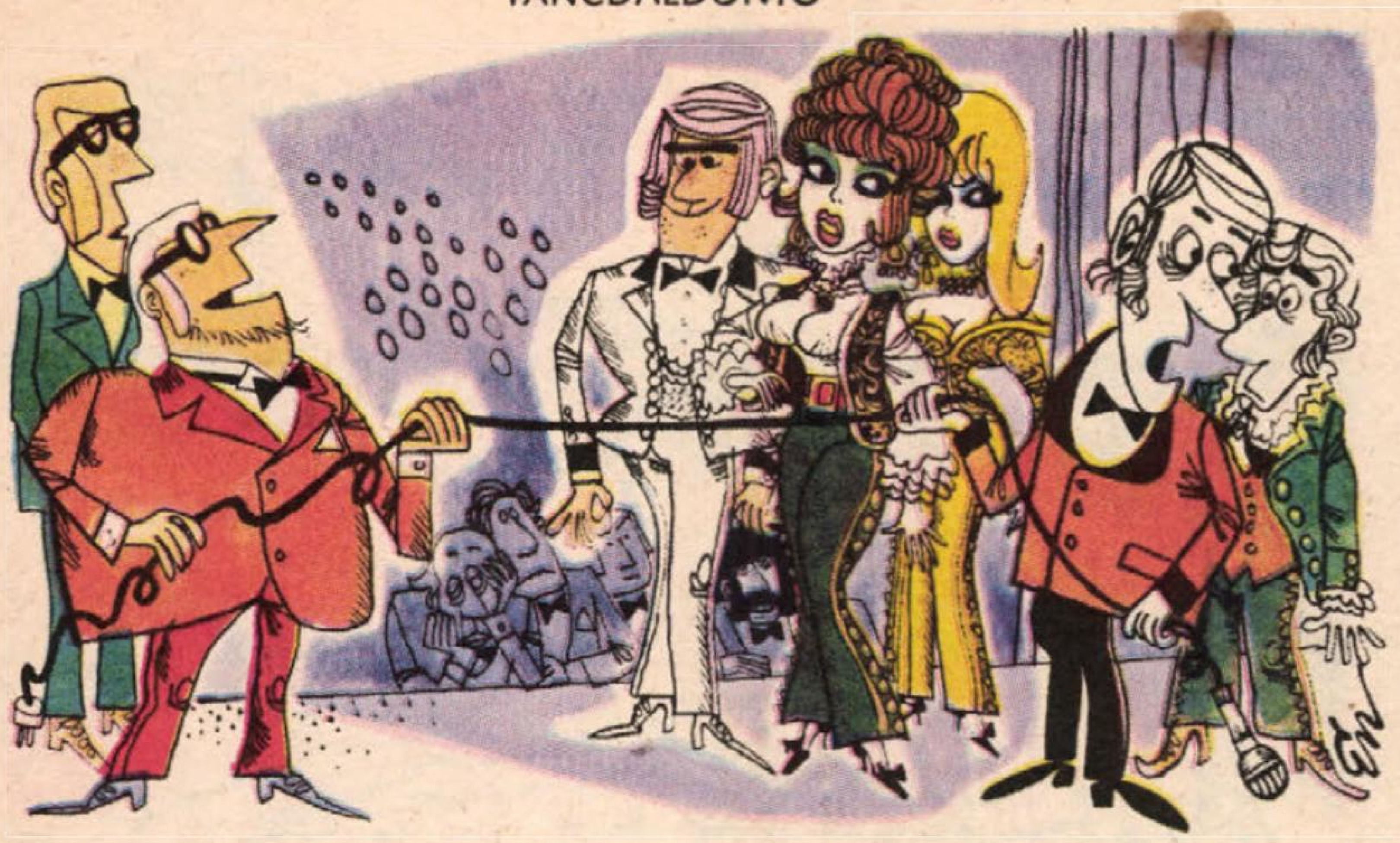
1. A Balatonban nincs „amurveszély".
2. Amurt a tihanyi Belső-tóba telepítettek, melynek a Balatonnal összeköttetése nincs.
3. A telepítés kísérleti jellegű, az esetleges negatívumból is pozitív következtetés vonható le.
4. A félsziget parti növényzetét nem érte károsodás.
5. Az utolsó bekezdés nem is vicc. Ha kell sorra kerül.
6. A Belső-tó kizárólagosan horgász kezelésben van, így a szóban forgó ügy is belső ügy.

A világért sem akarom sérteni a cikkíró V. A.-t, amikor feltételezem, hogy nem horgász. Ez a feltételezés inkább mentesíti a további kritikától.

Egy tanulság azonban levonható: szakkérdést érintő cikket kívánatos szakértővel lektoráltatni.

Izsák Gyula Endre
Zalaegerszeg

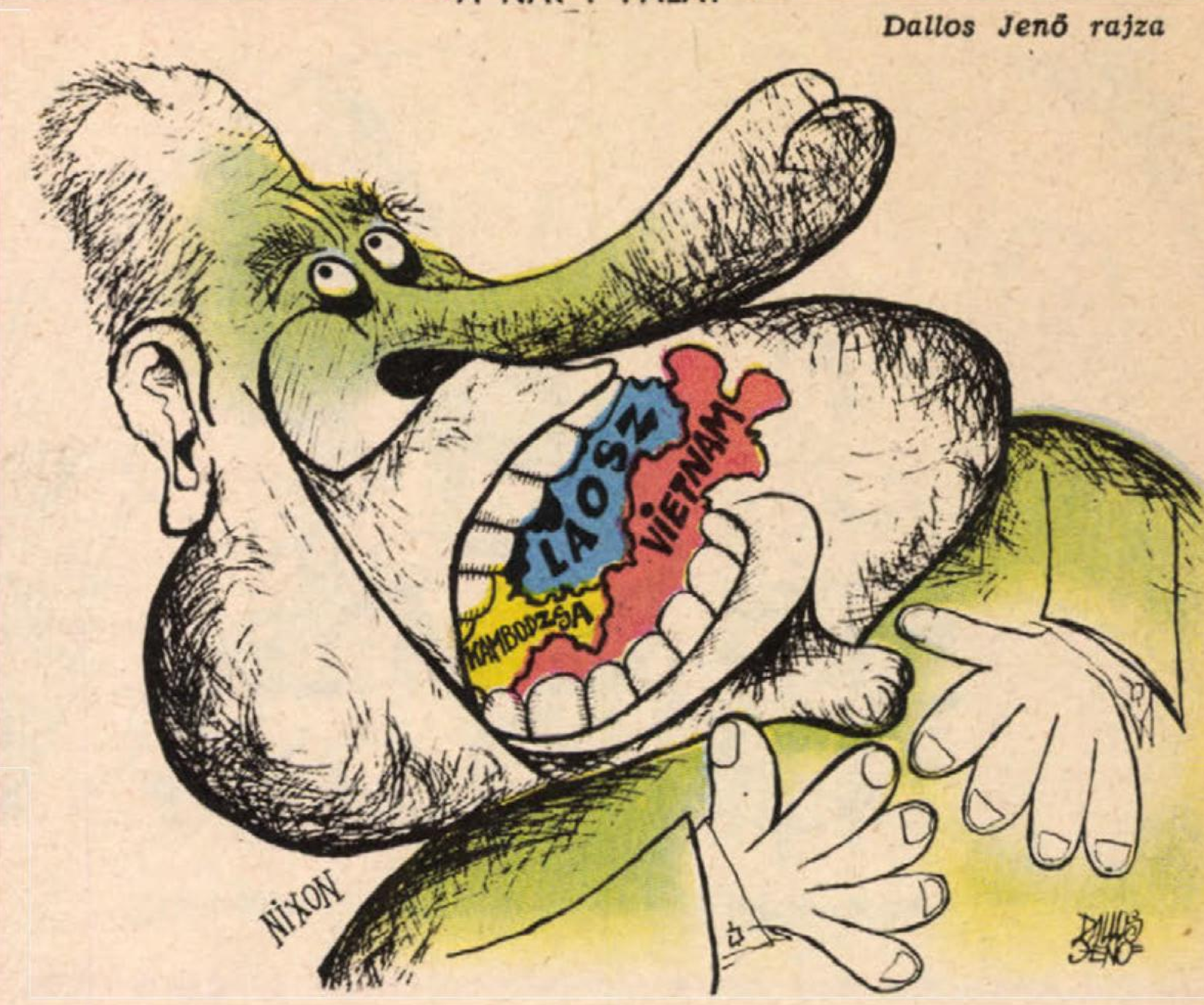
TÁNCDALDÖNTŐ

– Énekelni egyik sem tud, tehát az lesz a győztes, aki ezt a magasságot át tudja ugrani!...

A NAGY FALAT

Dallos Jenő rajza

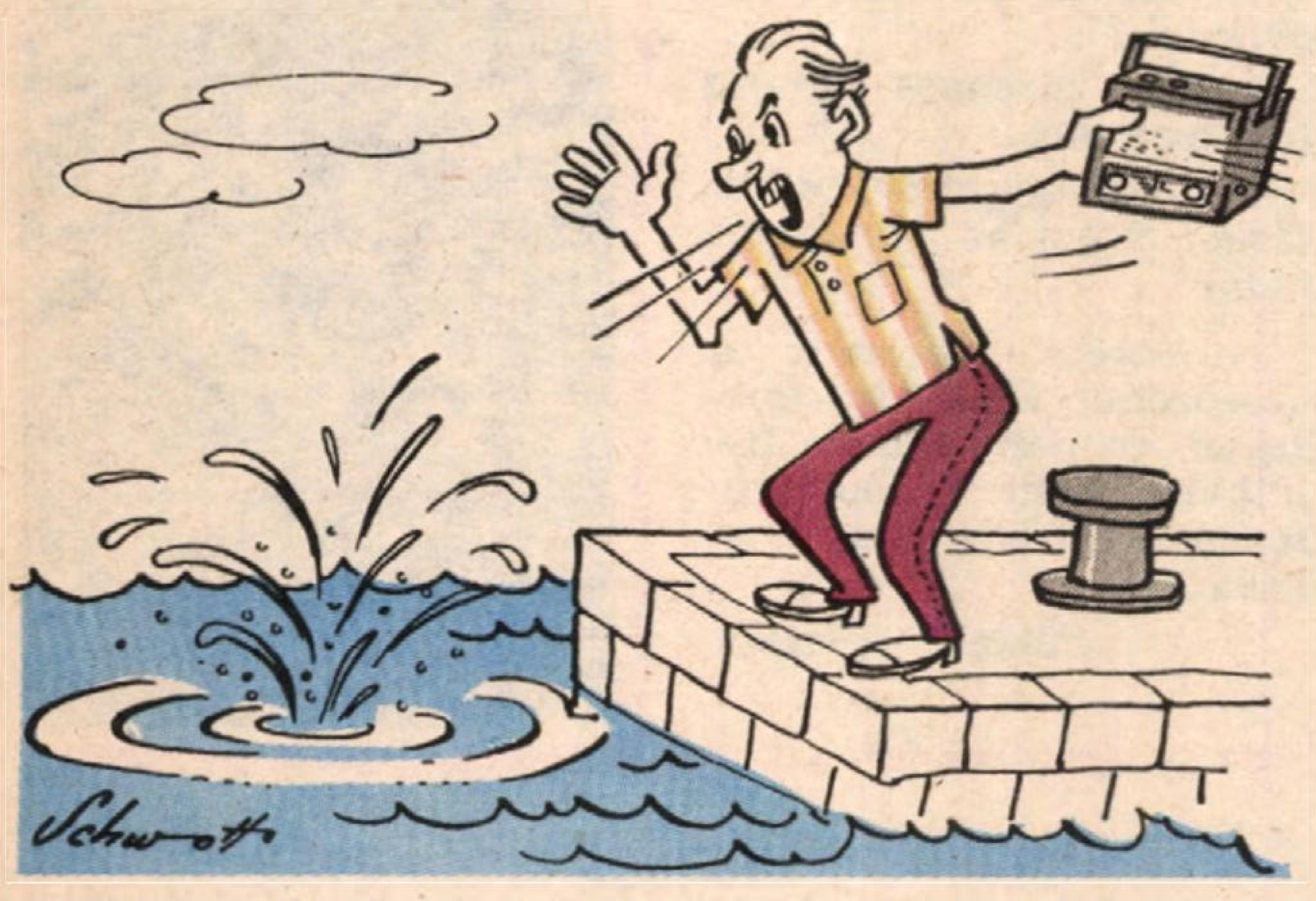
– Segítség!... Megfulladok!...

FÉLTÉKENYSÉG

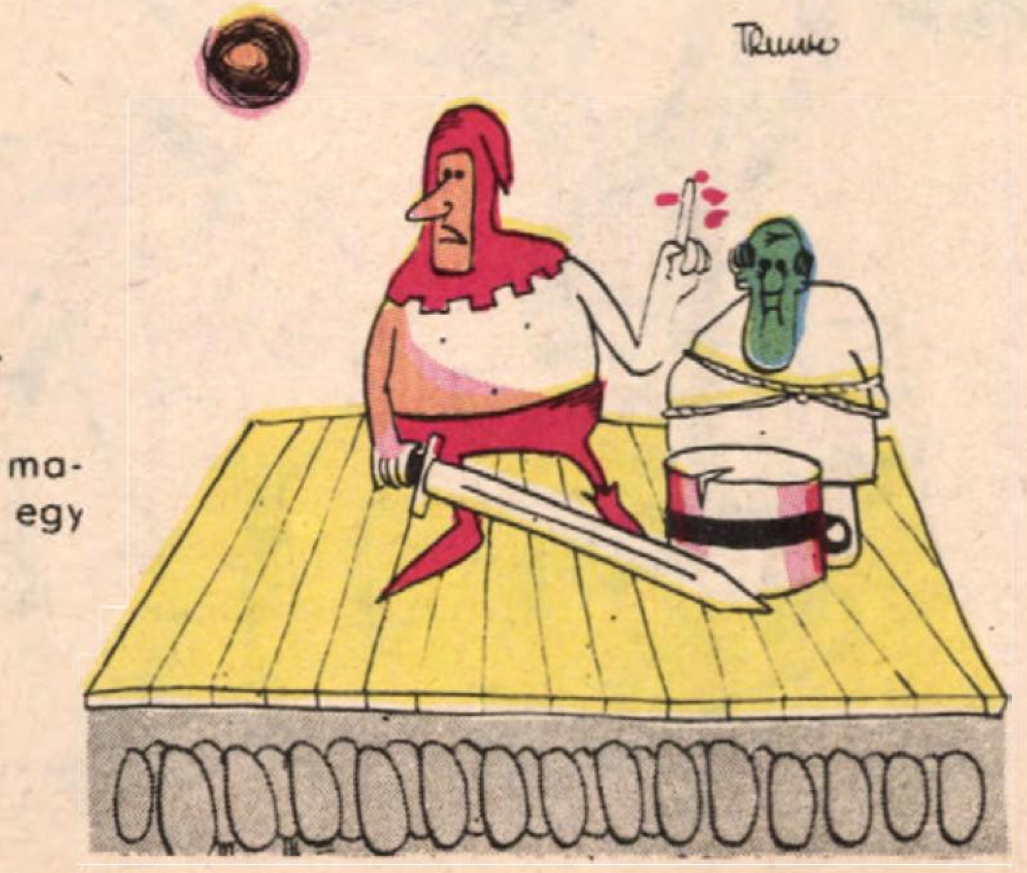
– Jenő, szőke drótot találtam rajtad!

FIGYELMESSÉG

– Halló! Itt felejtette a táskarádióját!...

ÜZEMI BALESET

– Nincs maguk között egy orvos?

Bezzeg az én koromban!

Én a te korodban kora hajnalban újságot hordtam — mondta az atya hosszú hajú fiának, és dühösen rálépett a fékre, mert egy figyelmetlen gyalogos majdnem a kocsija alá mászott. — Nektek könnyű — folytatta, miután a halálra ijedt gyalogost kellőképpen eligazította —, ti mindent készen kaptok, és neked már az én Skodám is ócska pléhkaszni, mert a Kovácséknak Opeljük van. Bezzeg, én még a villamos ütközőjén utaztam...

Az emlékezésben ellágyult atya még folytatta volna, de megszólalt mögötte egy öregúr:

— Te beszélsz? Újságot azért hordtál, mert ruhát akartál venni magadnak! De én a te korodban egy cselédházban laktam, ahol tíz család járt egy konyhára, és ötéves koromban már libát őriztem...

— Az is valami? — állította meg az öregurat egy még öregebb férfiú. — Én a te korodban már Bem apó seregében voltam küldönc. Mi harcoltuk ki nektek a könnyebb életet...

— Az bizony! Mert én a te korodban még jobbágy voltam, akit a földesúr a legkisebb fegyelmezetlenségért is megbotoztatott — szólalt meg egy fehér szakállú aggastyán. — Tudod is te, mi volt az a jobbágysors!

— Csak te ne hencegj! Amikor én olyan idős voltam, mint te, a mi urunknak pallosjoga volt, és szíre-szóra lecsapatta annak a fejét, aki nem tetszett neki — dörmögött egy ősz hajú Matuzsálem.

— Mást sem tudtok, csak panaszkodni. A ti életetek rózsás volt a mienkhez képest. Mi a nádasba menekültünk a török elől. Aztán jött a német, és elvitte, amit a töröktől megmentettünk... — panaszkodott egy kétméteres, fehér szakállú férfiú.

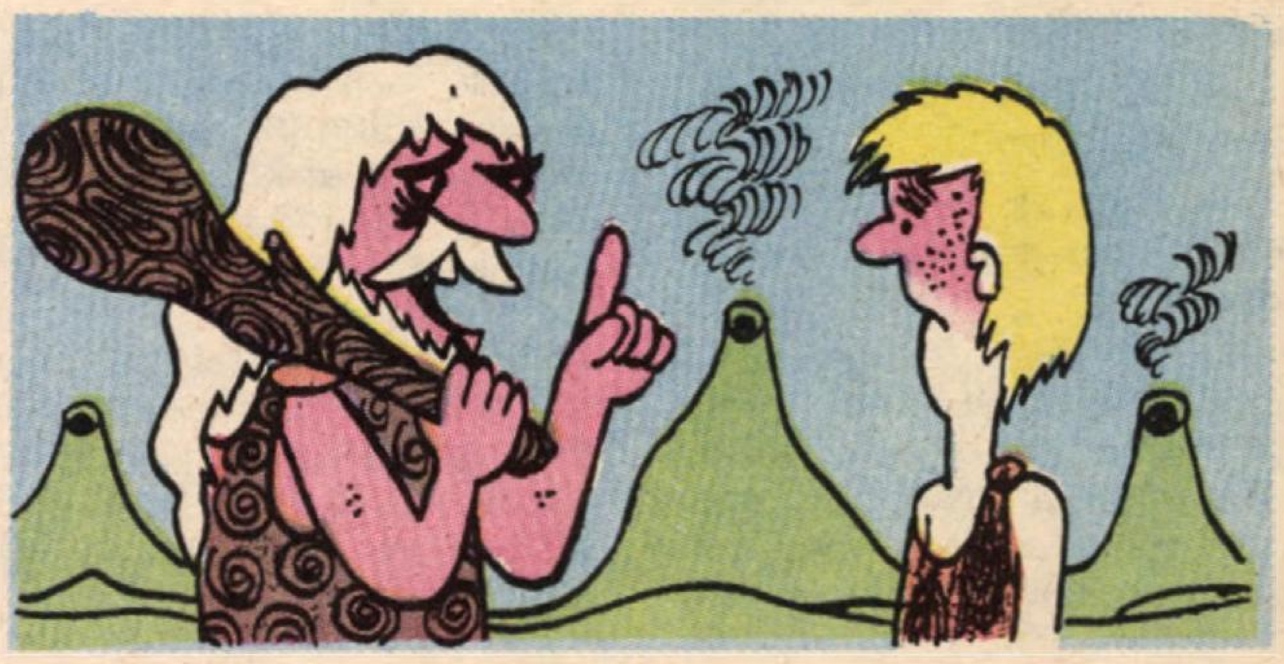
— Ti legalább menekültetek. Bezzeg én végigszenvedtem a mohácsi vészt — vágott közbe egy sebhelyes arcú hadastyán.

— És arra vágsz fel? Én a te korodban Dózsa seregében harcoltam.

És máris jött a következő:

— Mi volt az a tatárjáráshoz képest! Ti, fiatalok nem is tudjátok, mi az igazi félelem, nélkülözés...

— Csak sírjatok! Nem is vagytok ti férfiak! Készen kaptátok a hazát, aztán elherdáltátok. Én a ti korotokban Árpád apánkkal foglaltam a hont...

— Mert nem smakkolt a nomád pásztorkodás. Bezzeg én a ti korotokban nem voltam rest bekóborolni fél Ázsiát egy jobb legelőért! — pattogott egy görbe lábú, napbarnított arcú férfiú.

A következő aggastyán rosszallóan csóválta meg copfos fejét:

— Ki mondta nektek, hogy kóboroljatok? Ha ránk hallgattok, ott maradunk az Urál mögött. De beszélhet nektek az ember...

— Csak te hallgass! Én még rabszolga voltam. Hármunkat adtak el egy lóért...

— Én egy barlangban éltem le az életemet...

— Könnyű volt nektek. Én a te korodban azt sem tudtam, mi a tűz...

— Én sem tudtam — szólalt meg az előző generáció képviselője. — De nekem nem is hiányzott. Mert mi nem voltunk olyan nyugtalanok...

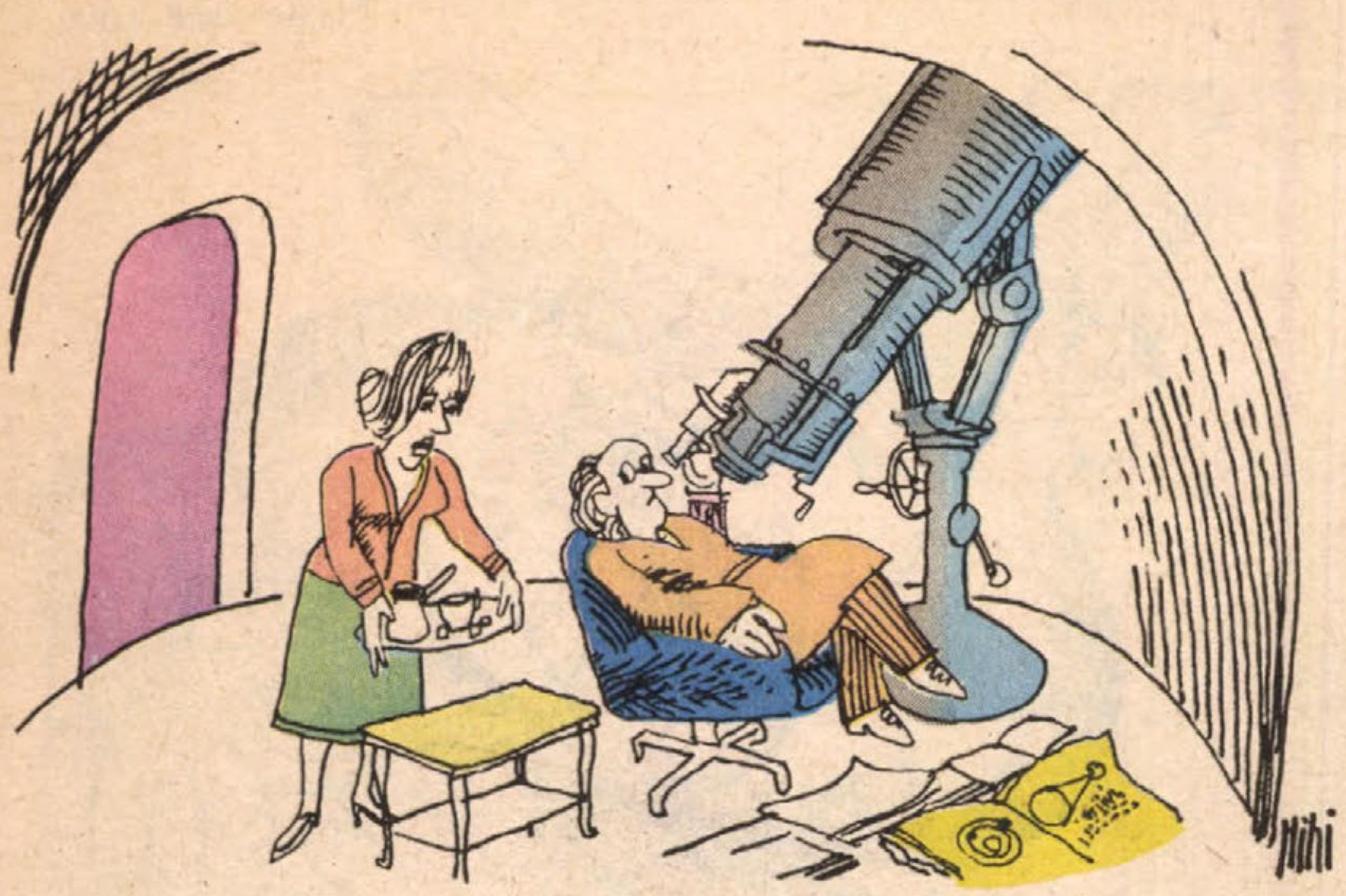
— Na persze. Neked már könnyű beszélni! De mi van, ha én nem szállok le a fáról? Én a te korodban még majom voltam...

Ezután több majom makogott egymás szavába, majd elfogytak a majmok és csúf kétéltűek visítoztak, majd egyszerre csend lett, csak különböző ismeretlen állatkák sziszegtek, majd furcsa sejthalmazok mondták el, hogy a pleisztocénban milyen nehéz volt egy kezdetleges ázalag élete. Lassan ritkult a sor, leghátul az egysejtű úszott, és ősnyugalommal mondta:

— Mi lett volna, ha én nem kezdek el osztódni? Akkor az a szerencsétlen, hosszú hajú ifjú, ott, az apja kocsijában, ennek az írásnak az elején, nem unná a sokat hallott szöveget, és negyven év múlva nem mondhatná az ő utódának, miközben egy rakétával száguldanak: „Bezzeg én, a te korodban, egy ócska Skodában vánszorogtam, csúcsforgalom idején, a pesti utcán..."

Ősz Ferenc

A TUDOMÁNY ÁLDOZATA

– Mikor viszel el már végre egy este valahová?

BALATON

– Szólni kell a főnöknek! A lila rakéta ellenőrveszélyt jelez.

A jó tanuló

Olvasta a negyedik ötéves terv irányelveit, Teplák elvtárs?

— Hogy olvastam-e? Elsajátítottam őket.

— Hogy értsem ezt?

— Úgy, hogy bemagoltam az egészet. A vasárnap reggeli lappal kimentem a Hűvösvölgybe, egy csendes és néptelen zugolyba, és este hétig tanultam egyfolytában. No persze, félórás ebédszünettel.

— Már ne is haragudjék, de ezt nem hiszem el. Be tudott magolni egy ilyen terjedelmes anyagot?

— Igen. Bár nem ment könnyen. Közben azonban szünet nélkül arra gondoltam, hogy ez a határozat a jövőnk alapja, s ez erőt adott. Büszkén állíthatom, hogy szórul-szóra tudom az egészet.

— Nonono, szórul-szóra azért talán mégse...

— De igen. Tegyen velem egy próbát.

— Halljuk például az első fejezet második bekezdését.

— Kérem. „A gazdasági növekedés lényegesen gyorsabb az előző ötéves időszakénál. Nagy fontosságú tény, hogy emellett fokozatosan javul a gazdaság egyensúlya. Ebben az időszakban sikerült a gazdasági növekedést..."

— Elég, elég! Úgy látszik, véletlenül ráhibáztam arra a passzusra, amit csakugyan bemagolt.

— Kérdezzen mást.

— Helyes. Mondja fel a

második fejezet negyedik bekezdését!

— Kérem. Mi sem könnyebb. „Alapvető célunk a szocializmus teljes felépítése hazánkban. Ez sokoldalú fejlődést követel. Ezt kell szolgálnia a gazdaságpolitikának. Ennek érdekében gyorsítani kell a termelőerők fejlesztését, és a gazdasági hatékonyság szempontjából közelíteni kell a gazdaságilag fejlett orszá..."

— Elég! Teplák kartárs, ez lenyűgöző. Hogy magában micsoda buzgalom és akaraterő van! Példátlan. És ilyen folyékonyan fel tudja mondani a teljes határozatot?

— Igen. Tegyen még egy próbát... Hadd kápráztassam el...

— Na jó. Halljuk a második oldal ötszázhatvanharmadik sortól...

— Kérem. Semmi akadálya. „— dőszerellátás javításával biztonságosabbá kell tenni..."

— Hohó! Várjon csak! Mi az, hogy „dőszerellátás"?

— A növényvédőszerellátásról van szó. De az, hogy „növényvé", még az előző sorban van. Folytassam?

— No ne. Én ilyen csodát még nem is láttam. El is mesélem mindenkinek, hogy maga a legtökéletesebb vállalati igazgató, akit valaha is láttam.

— Ez jólesik. Bár meg kell jegyeznem, hogy csak a kötelességemet teljesítettem...

— És micsoda szerénység! Mondja, Teplák kartárs... Ugyanígy fújja a munkafegyelemről, a termelékenységről, a lelkiismeretes munkáról szóló sorokat is?

— Hát persze. Hiszen ezek a legfontosabbak.

— És még egy kérdést, Teplák kartárs... Maga, mint vállalati igazgató érvényesíteni is fogja mindazt, amit a munkamorálra vonatkozóan az irányelvek előírnak?

— Egy bizonyos határig mindenesetre.

— Csak egy bizonyos határig? S hol az a bizonyos határ?

— Engem szeretnek a dolgozóink. Én a fegyelmezéssel csínján bánok. Beláthatja, hogy a népszerűségemet nem tehetem kockára...

Földes György

HOGYAN KELL MEGHÓDITANI A NŐT?

A londoni „Daily Mirror" egy olasz képes újságot idéz, amely tanácsokat ad ifjú latin férfiaknak: „Hogyan kell megtörni a jeget öt nyelven?" Néhány nélkülözhetetlen mondatról van szó, amely az olaszon kívül angol, francia, német és svéd fordításban is olvasható. A lényeg a gyorsaság, mert az idő drága. Néhány példa:

Nagybátyám, Rockefeller, üdvözletét küldi!

Szeretném magát elcsábitani! Hogyan csináljam, segitene?

Egyedül van itt, vagy az Üdvhadsereggel?

Önzetlen segitségét kérem! Szexuális problémáim vannak.

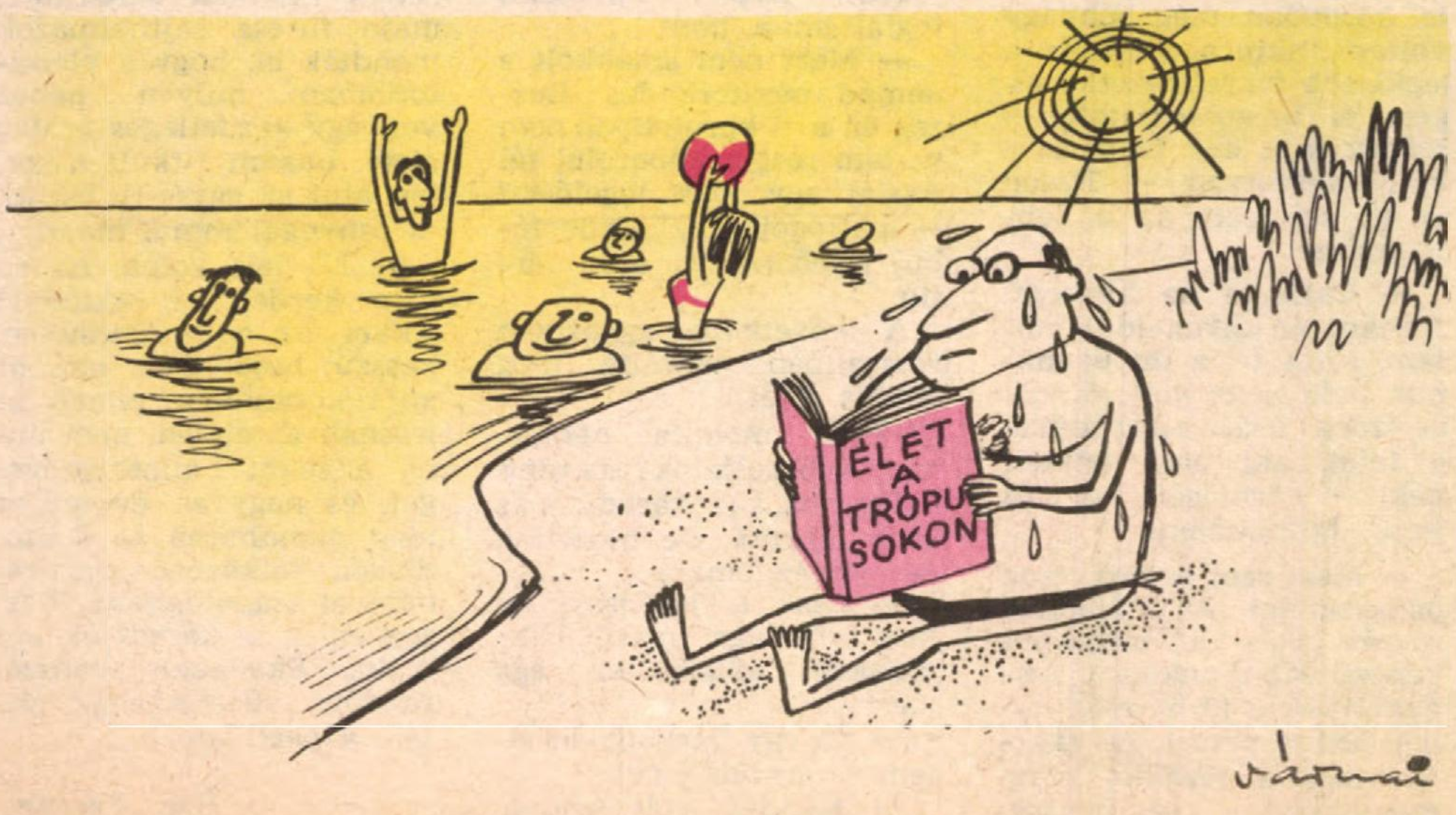
Hányadik lennék az életében?

Higgye el, nem a ruha teszi az embert!

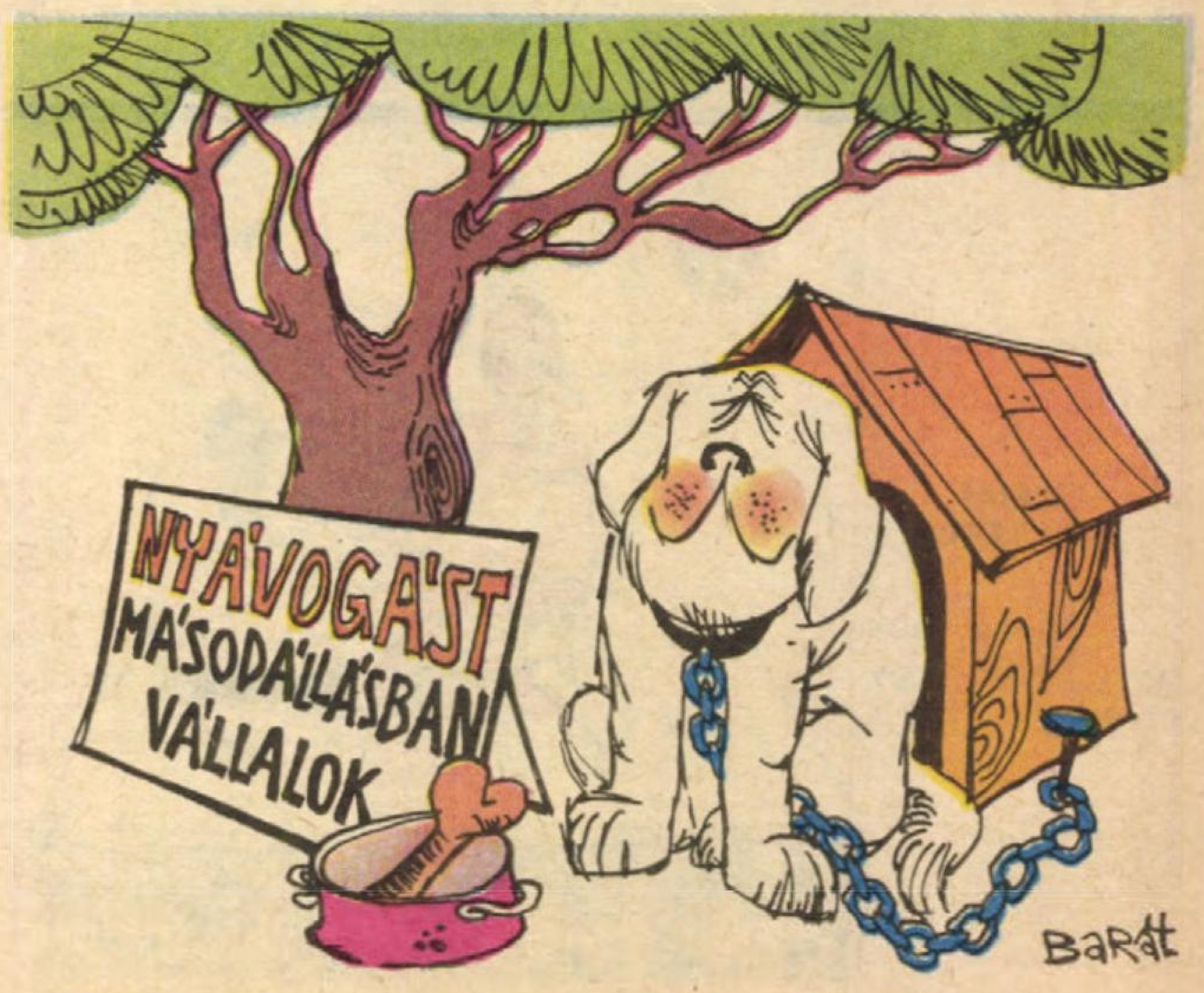
Utána bőségesen kialudhatja magát!
Igen?

A lap szerint jelekkel is kifejezheti magát az, akinek gátlásai vannak.

A MAZOCHISTA

ÉLELMES EB

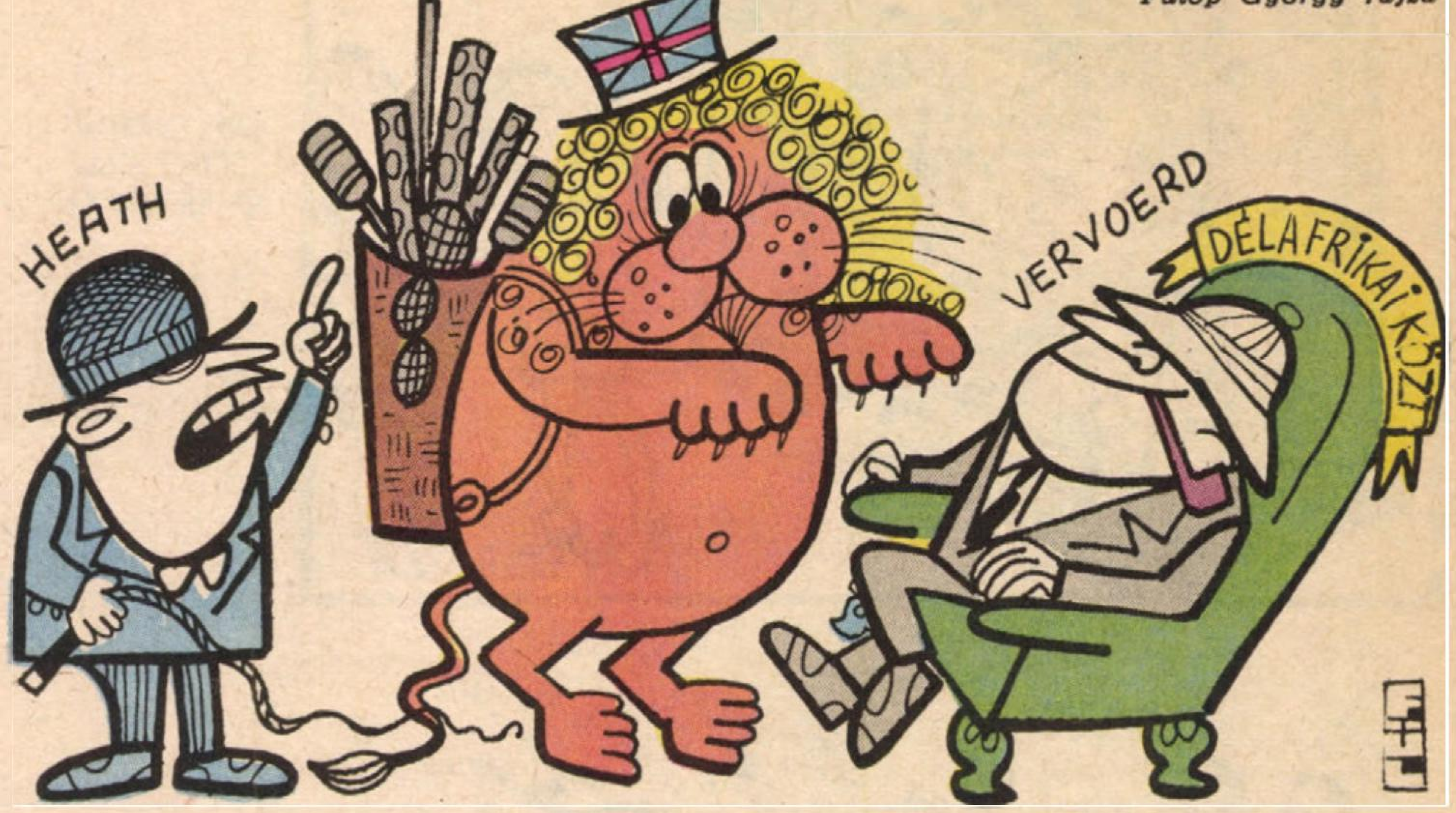
ELÍTÉLT GÉPKOCSITOLVAJ

– Jó hírem van. 1972-re megduplázódik a gépkocsik száma...

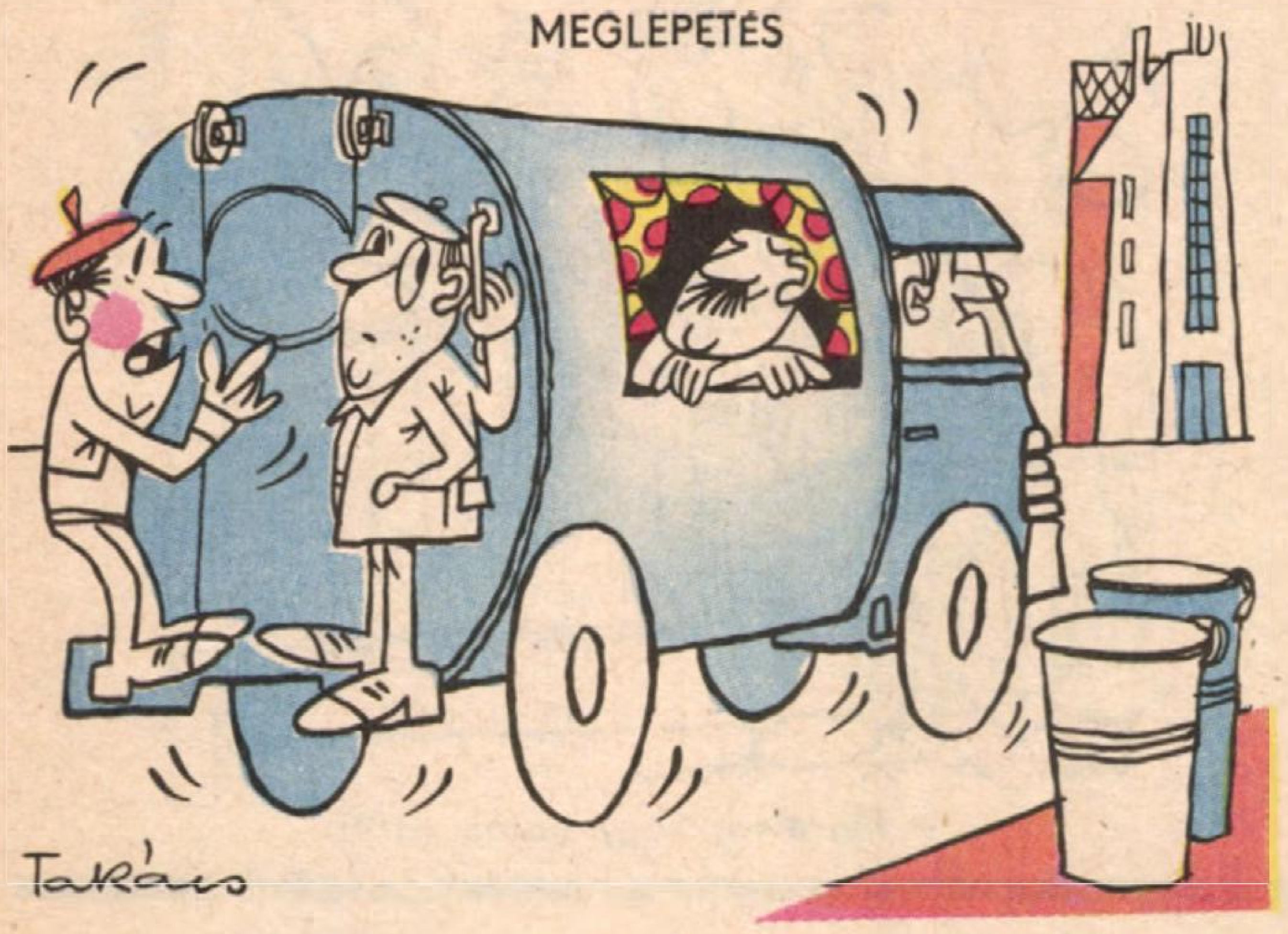
ANGLIA FELOLDOTTA A DÉL-AFRIKAI FEGYVERSZÁLLÍTÁSI TILALMAT

Fülöp György rajza

– Pitizz szépen a bácsinak!

MEGLEPETÉS

– Fogalmam sincs, hogy mikor költözött be!

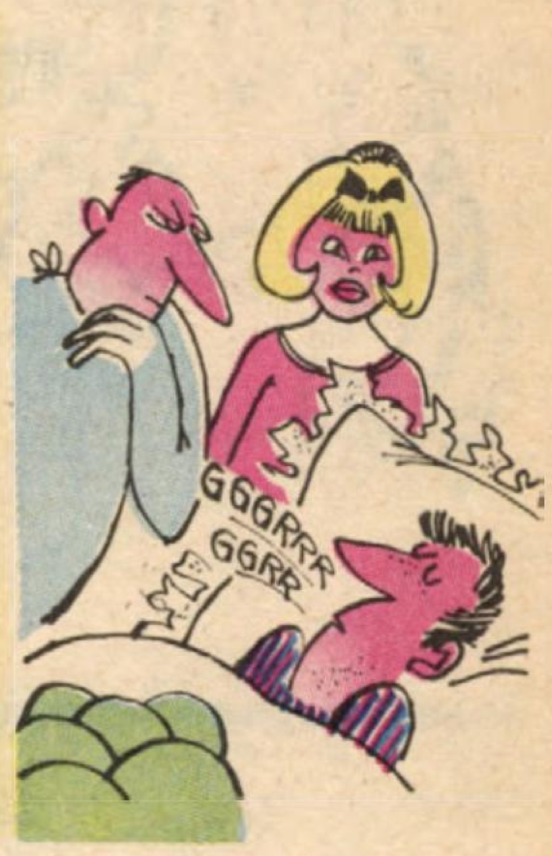
VALLOMÁS HORKOLVA

Dr. Fritz Held stuttgarti orvos behatóan foglalkozik a horkolás lélektanával (horkológus?), és néhány érdekes felfedezést tett. Szerinte a feleségnek nincs oka idegeskedni, ha férje egyenletesen, nyugodt ütemben horkol. A legtöbbször szégyenlős, zárkózott természetű férfiúról van szó, aki ébren nem meri megvallani érzelmeit, s álmában vall szerelmet. Horkolása tulajdonképpen ezt jelenti: „Szeretlek!"

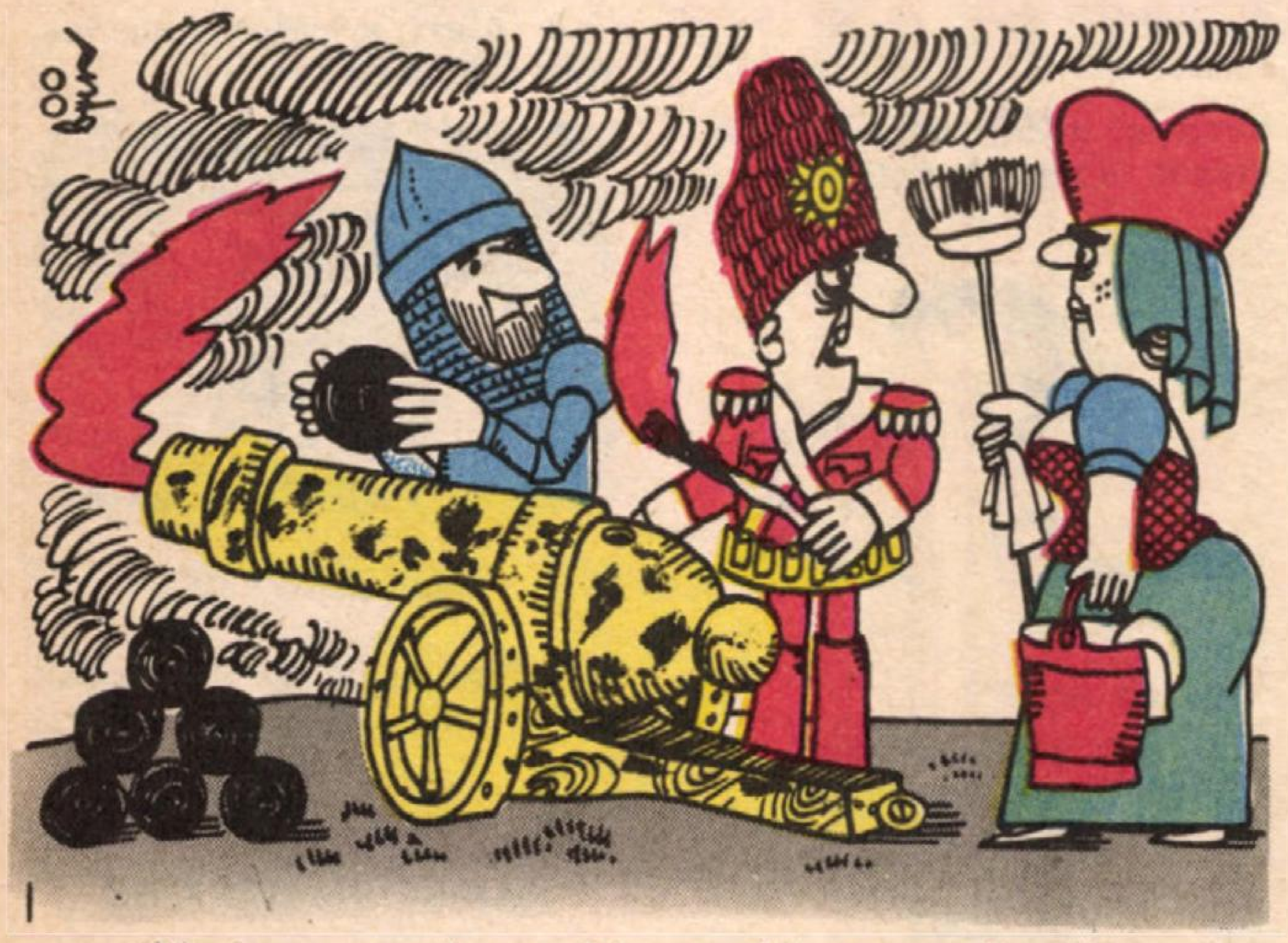
A durva, bárdolatlan horkolás ezzel szemben felgyülemlett indulatokat fejez ki.

Mindkét esetben fontos, hogy a lappangó érzelmeket nappal, elalvás előtt fel kell oldani a férfiúban.

Vagy esetleg oldalba rúgni horkolás közben? Az is jó.

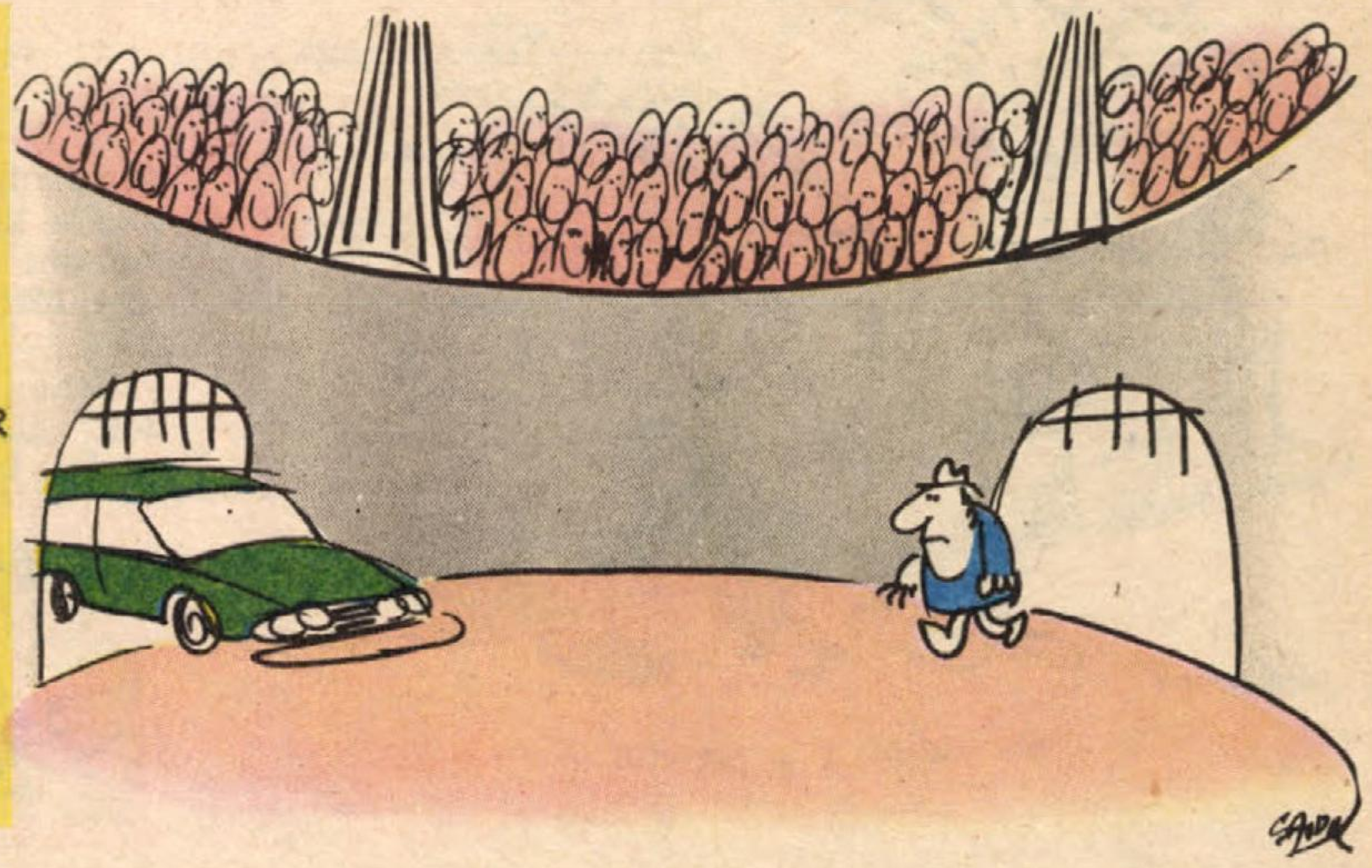

SZORGALMAS FELESÉG

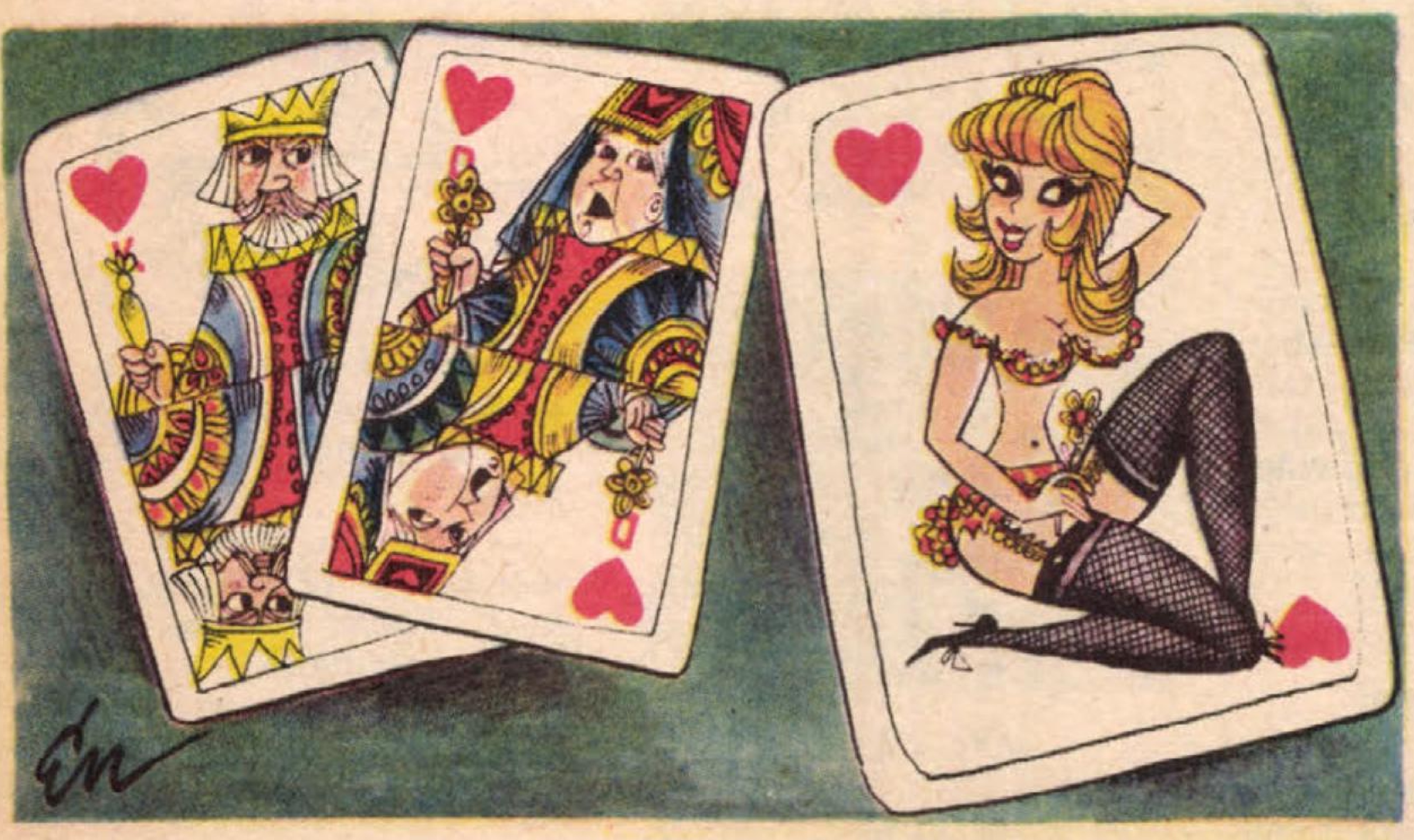

– Most ne zavarj, anyukám, majd csata után kifényesíted az ágyút!

MAI GLADIÁTOR

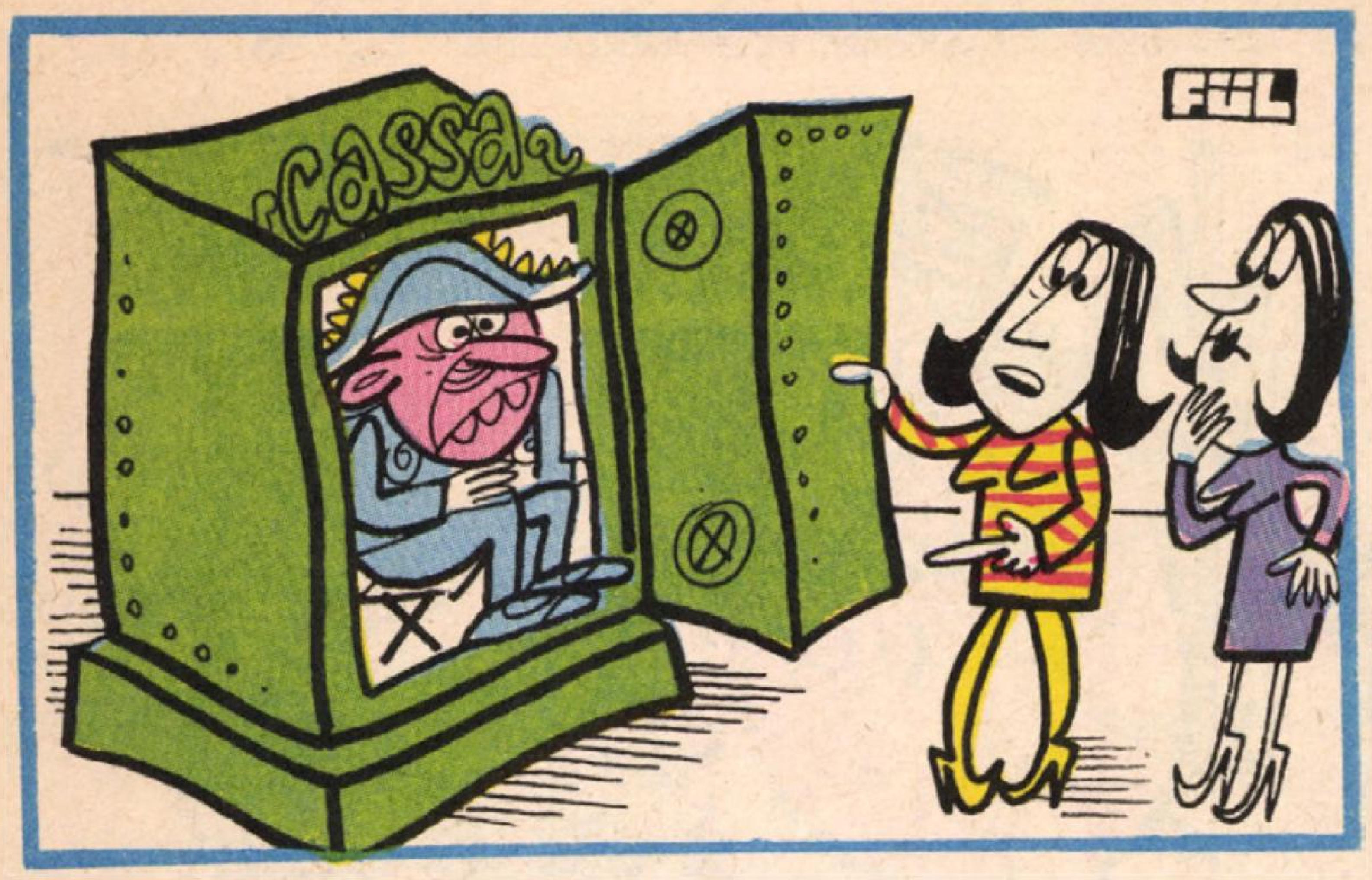
KÁRTYAPEDAGÓGIA

– Látod, ez a te nevelésed!...

MINDENT A LAKOSSÁGÉRT!

DIPLOMATA-SORS DÉL-AMERIKÁBAN

– A férjemet a páncélszekrényben tartjuk, mert már kétszer ellopták...

HIÁNYCIKK

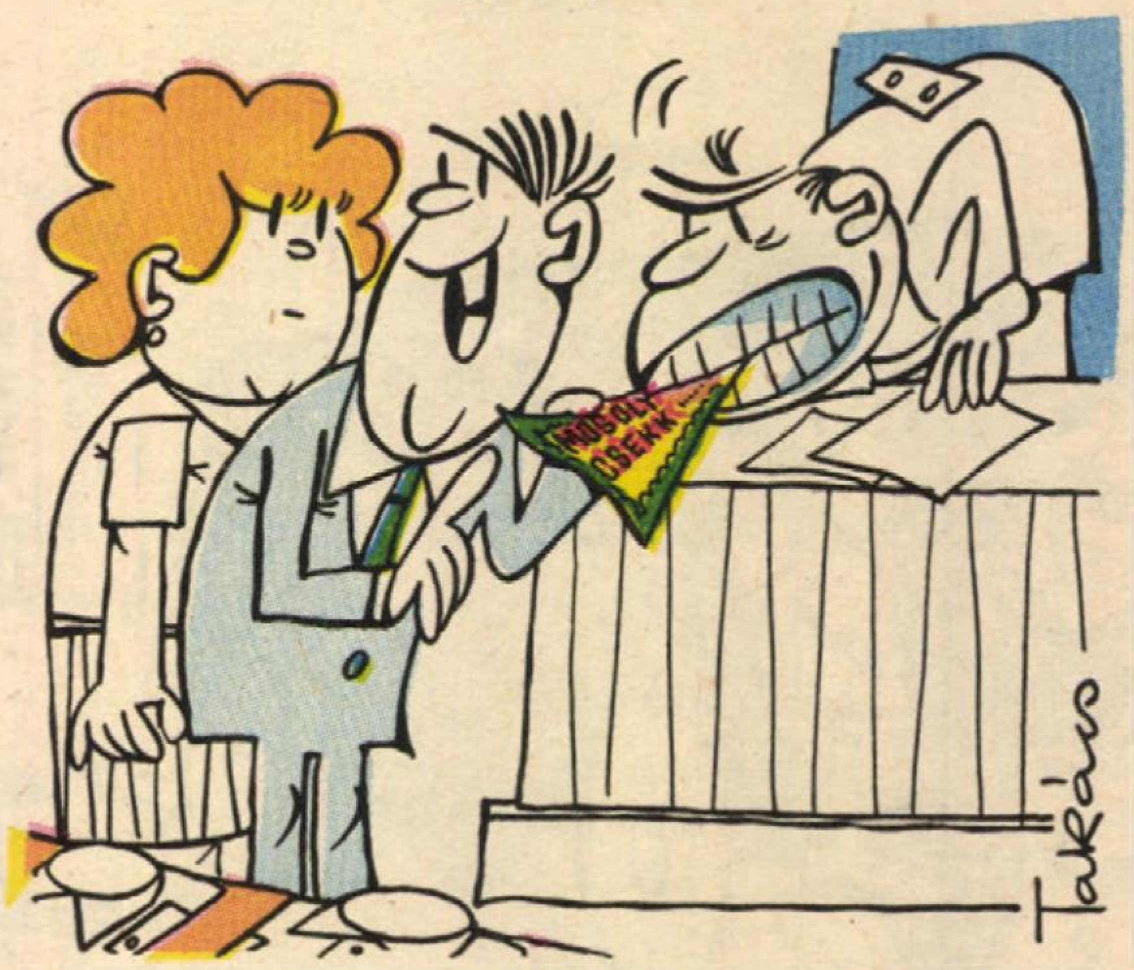
Magyar–magyar szótár, hogy megértsük egymást.

KÖZÖNY

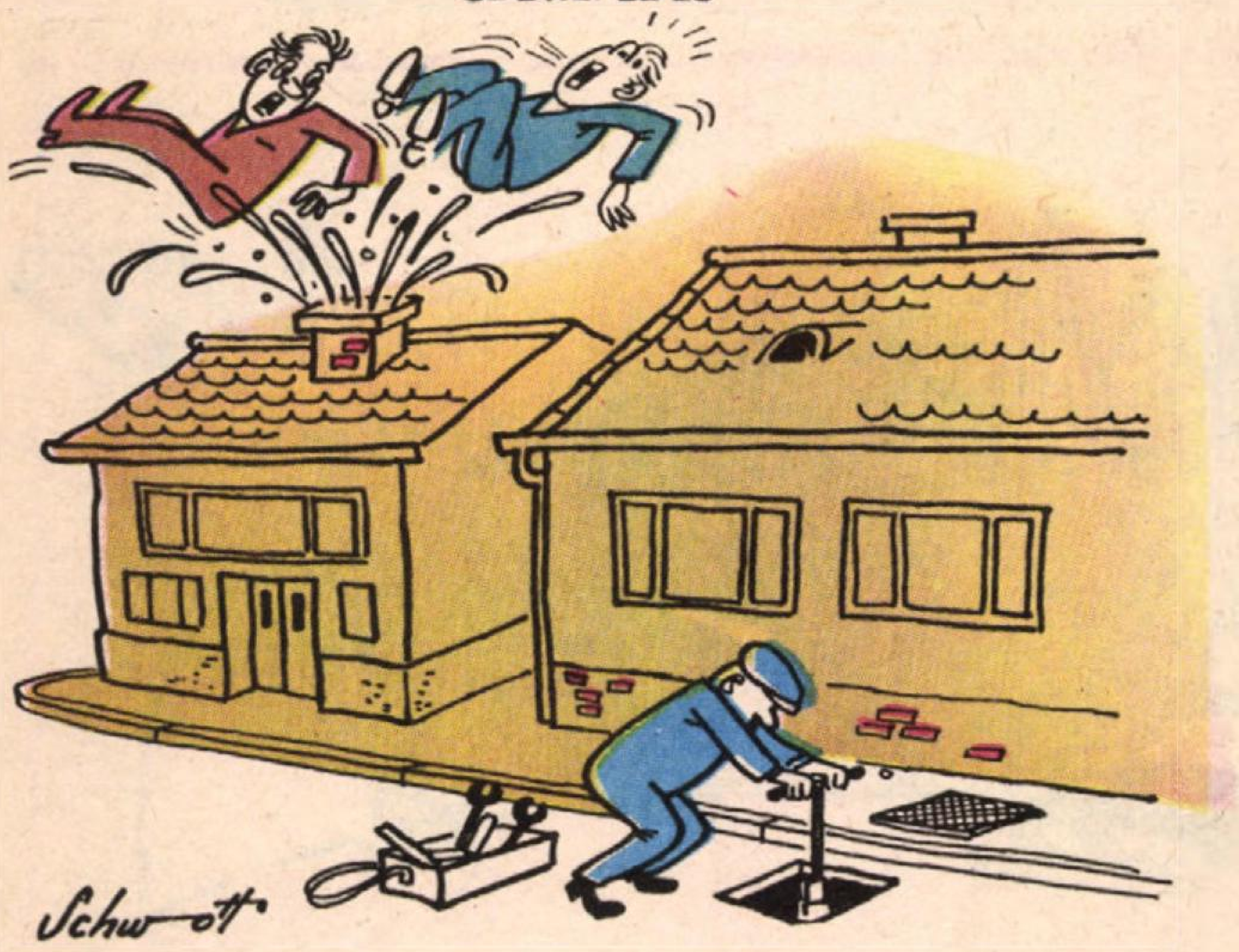
– Miért köti be a szemét?
– Ha tanúskodni kell, én nem láttam semmit!

CUKKOLÁS

– Figyeled, hogy harap rá!?!

CSŐREPEDÉS

– No végre! Itt a szerelő!...

KÍVÁNCSISÁG

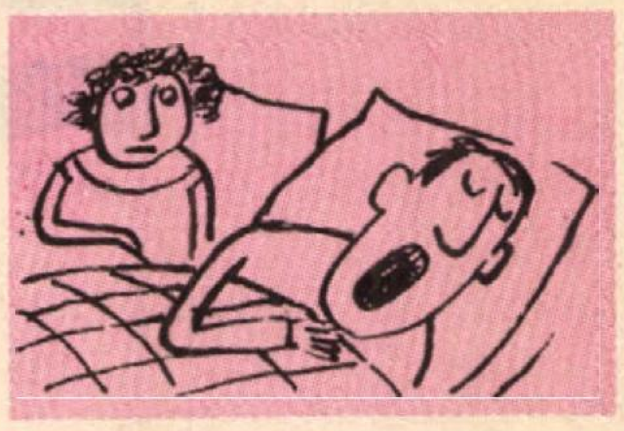

– Mondja, jár magának munkaruha, és mit tud összehozni egy hónapban?...

SZILÁNKOK

HÁLÓSZOBA

— A modern házasságban elengedhetetlennek tartom a külön hálószobát — mondta Z. barátom.
— Miért?
— Sajnos, beszélek álmomban. A feleségem minden titkomat ki tudja szedni belőlem...

KÁVÉHÁZBAN

— Hogy lehet az, hogy ön még soha nem gondolt válásra?
— Nőtlen vagyok!

DILEMMA

— Nem tud egy jó nyelvtanárt? Nemrég Párizsban voltam, turistaúton. Ajándékba kaptam egy papagájt. Egész nap franciául káromkodik. Szeretném tudni, becsületembe vágó sértéseket rikácsol-e?

SZÁZ FORINT

— Képzelje, tegnap a sötét parkban elém lépett egy huligán, és azt mondta: azonnal adjak neki száz forintot, mert baj lesz.

— És adott?
— Miért ne adtam volna? A saját fiam volt...

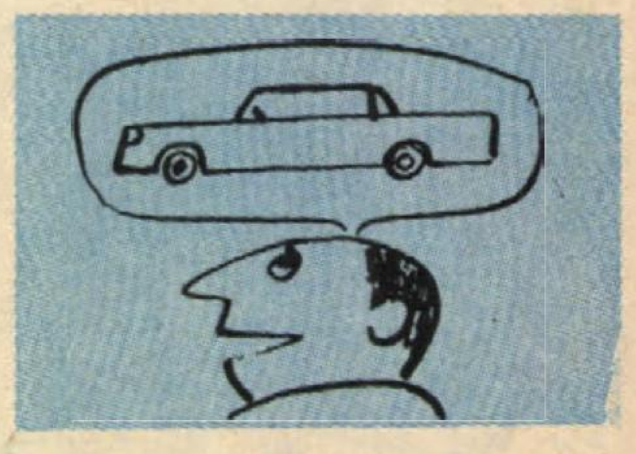
A HÉT LEGBLŐDEBB VICCE

A zöldséges észreveszi, hogy egy asszony a szatyrába rejt egy paradicsomot. Amikor felelősségre vonja, a nő így védekezik:
— Csak azért nyúltam hozzá, mert ki van írva: ELTENNI VALÓ PARADICSOM!

VÁGYALOM

— Szeretném, ha egyszer a rendőr megbüntetne, mert tilos helyen parkoltam a kocsimmal.
— Miért?
— Mert egyelőre, sajnos, nincs kocsim!

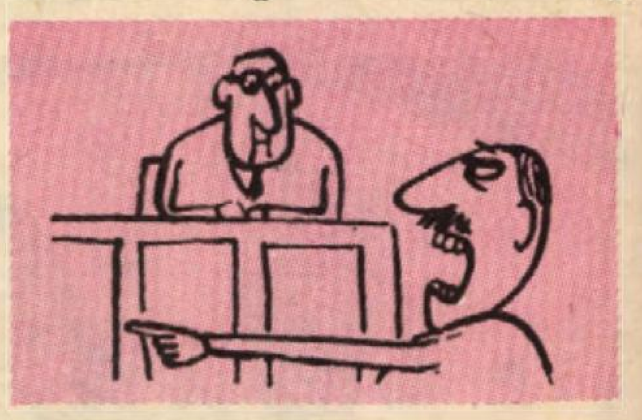

MENEKÜLÉS

Sokan csak azért járnak múzeumba, mert ott csend van.

SZEMTŐL SZEMBE

Brahovácz büszkén meséli:
— Tegnap egy huszonnégy tagú huligángalerinak bátran megmondtam, hogy

csirkefogók, gazemberek, és a társadalom kiveti magából az ilyen garázda alakokat.
— Valóban, bátran megmondta a véleményét. De hol? Éjszaka, egy elhagyott parkban?
— Nem. Délelőtt, a Markó utcai tárgyalóteremben...

G. Sz.

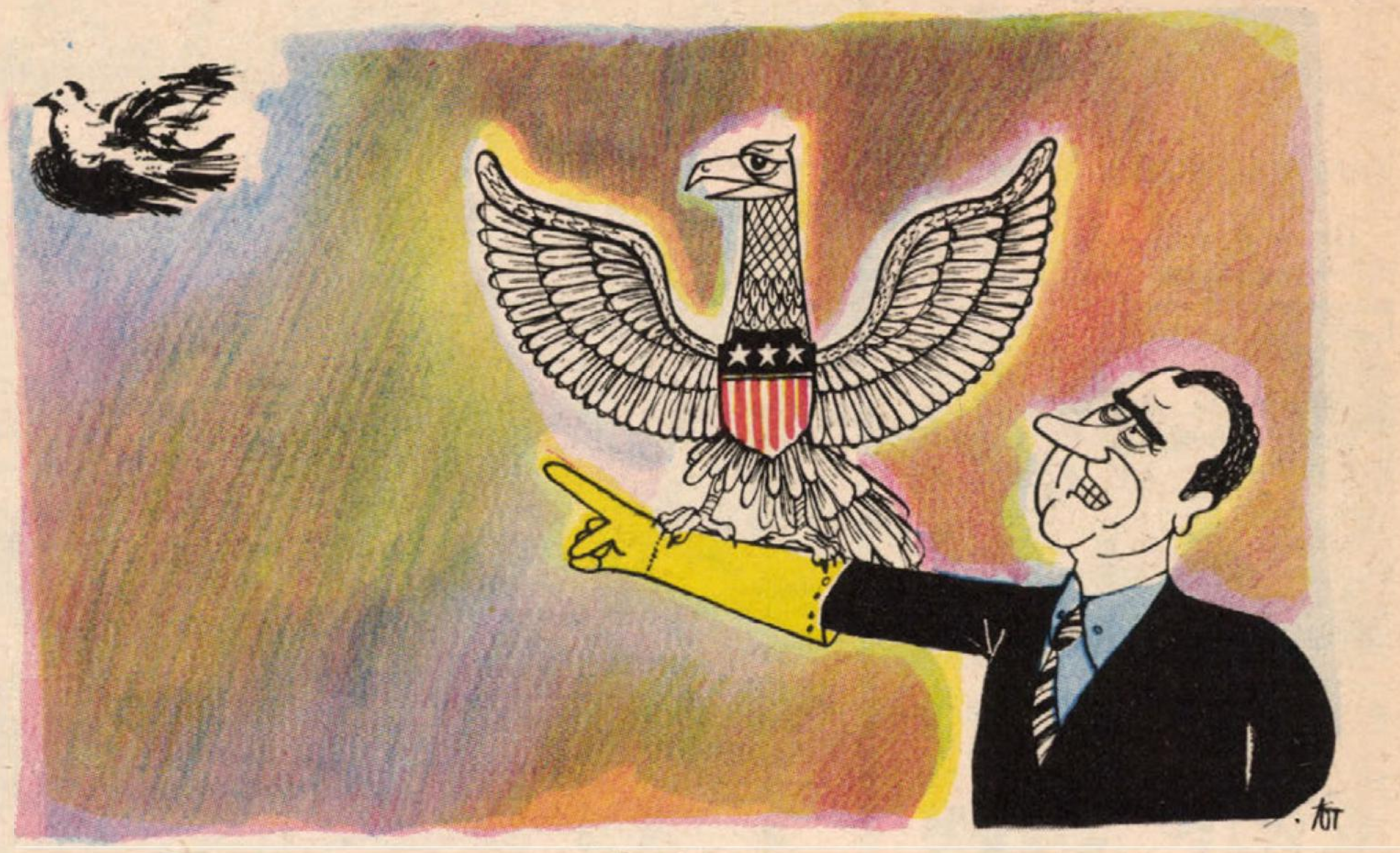
ÖRÖMHÍR

– A Petőfi-tízes után Ady-ötszázas! Végre több lesz a k ö l t ő pénzem ...

NIXON BÉKEKEZDEMÉNYEZÉSE

Tót Gyula rajza

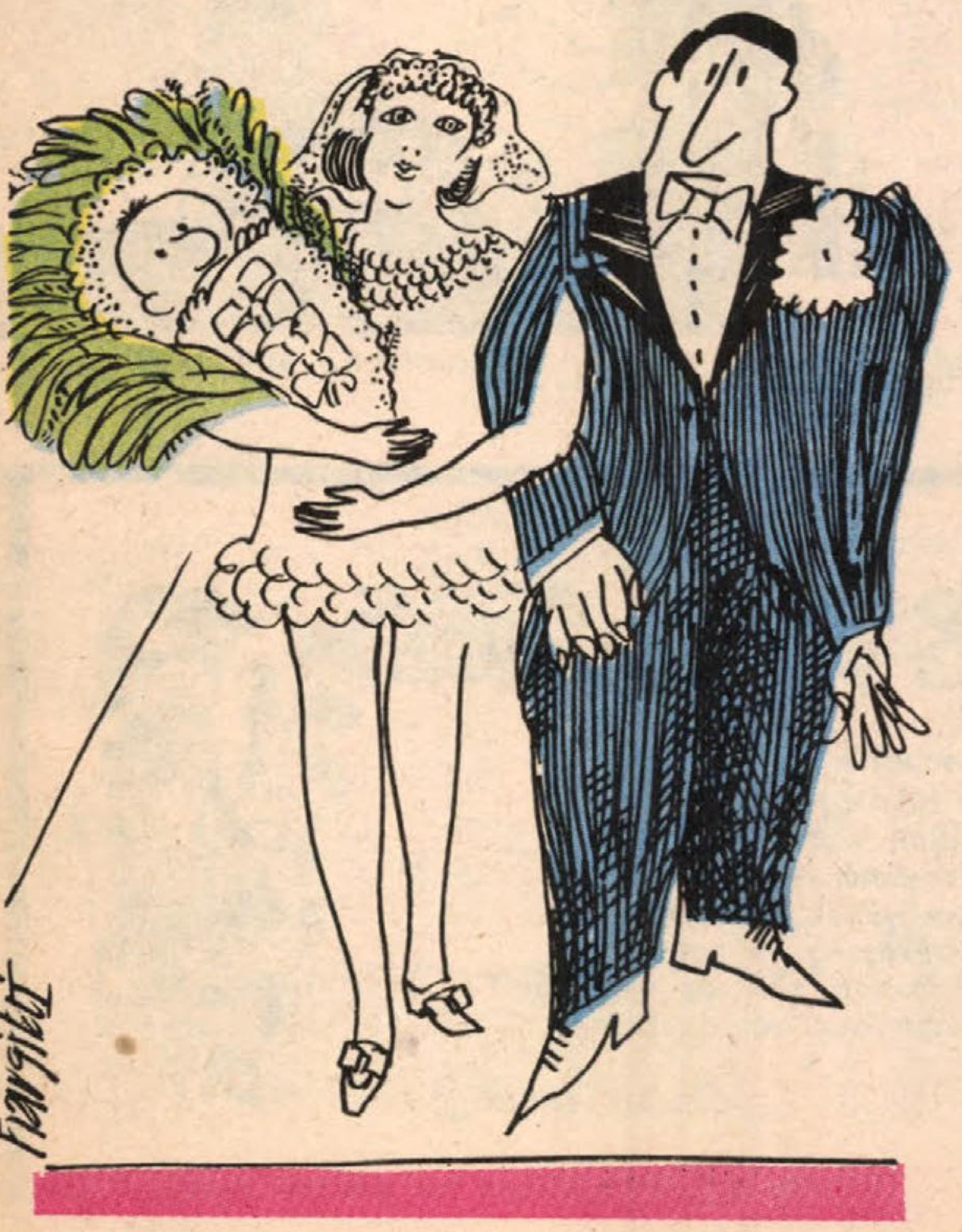

– Fogd meg!

VIHARJELZÉS

ESKÜVŐI CSOKOR

SZÁZASOK, HA TALÁLKOZNAK

Egy hétköznapi pénztárca mélyén egymás mellé került két százforintos. Az egyik közömbösen lapult, a másik érdeklődve mustrálta őt, majd megszólalt:

— Öregem! Én ismerlek téged.

— Lehet, annyi helyen megfordultam már ...

— De mi nem menet közben találkoztunk, hanem évfolyamtársak vagyunk.

— Csak nem akarod azt mondani, hogy téged is 1949-ben bocsátottak ki?

— Sőt, én is B 793-as vagyok.

— Valóban! Ezt a véletlent!

— Az! Hiszen egyre kevesebben vagyunk, sorra nyugdíjazzák a fiúkat. Isteni szerencse, hogy én is megúsztam eddig.

— Nem szerencse, hanem a jó kondíció. Remekül tartod magad.

— Hát vigyázok, amennyire csak lehet. De te sem panaszkodhatsz.

— Nézz meg jobban! Csupa ránc vagyok. Dugi pénz voltam három hónapig.

— Sodorva?

— Hajtogatva, az órazsebben.

— Ismerem, nem valami kellemes.

— Ráadásul kimostak a végén.

— Csavartak is?

— Nem, viszont vasaltak. Meg is perzseltek egy kicsit. Látod?

— No, ez igazán nem veszélyes. Érdekes, engem egyszer ugyanezen a helyen megharapott egy moly. Nem ízlettem neki, de azért rágcsált.

— Nem védett a naftalin?

— Nem ruhaszekrényben voltam, hanem könyvben.

— Könyvben ... Az a jó buli! Egyszer fogtam ki ebben a rohadt életben. Másfél évig üdültem Balzac Goriot apójában.

— Én, tudod, hol szeretek lenni a legszívesebben?

— Frissen mosott ágynemű között, kisimítva.

— No! Az attól függ, hol mosatnak ...

— Hát igen! Bizony, komám, nem leányálom a mi életünk.

— Legfeljebb annyiban, hogy a lányok álmodnak rólunk.

— De ha a retiküljükben vagyunk, nem becsülnek minket.

— Engem egyszer nagyon is megbecsült egy hölgyike: majd megfulladtam a zsebkendője alatt. Valami borzalmas pacsulit használt. No, de egy óvatlan pillanatban megléptem. Inkább a halál! — gondoltam magamban és ugrottam. Ketten megtapostak, a harmadik felvett. Nem mondom, kicsit megköpdösött az úriember, de aztán ...

— Talált pénznek lenni, az jó. Nekem is sikerült egyszer. Ha nem utazik Bécsbe a nagysága, még most is ott nyaralok a pudriéban. Nem mondom, négybe hajtott, de békém volt.

— Bécs! Istenkém, én is megjártam egyszer-kétszer ...

— Én a legutóbb Rómában voltam. Ha elmondanám, hol utaztam, belepirulnál.

— Sejtem. Persze, létezik rosszabb is. Én egyszer lekvár között ... Útközben eltört az üveg és aztán ... Megmostak. Brrr ... !

— Apropó, utazás! Én egy alkalommal tárgyi bizonyíték lettem.

— Hát az meg mi?

—Jó buli! Az embert babusgatják, óvatosan lefektetik, és hónapokig békében hagyják.

— Értem. Lebuktatok a határon. Igaz?

— Igaz. Pedig én igazán lapultam a szalonna alatt, de hiába ... Sokan voltunk.

— Kötegben?

— Originál. Még a slejfni is rajtunk. Valósággal fellélegeztünk, amikor a vámőr kiszabadított minket ... Hidd el, mindenütt jó, de a legjobb itthon ...

Sólyom László

OLASZORSZÁGBAN

– Amióta megtudtam, hogy egy kötéltáncos lakik velünk szemben, képtelen vagyok aludni.

MIKRO-TÖRTÉNETEK

TÁNCDAL-SIKER

Dr. Krecsmarik Ponguz műanyagkészítő kisiparos és slágergyártó nagyiparos találkozik barátjával, Tó Demeterrel.

— Szevasz, Dencsi.

— Jó, hogy találkoztunk, Pongi. Isteni az új számod!

— Melyik?

— A „Minek az erdő, ha nincsen vágy". Micsoda zene?! Minden hosszú hajú ezt fütyüli.

— Hol hallottad?

— Tegnap délután a Múzeum körúton.

— Hány órakor?

— Négy felé.

— Piszok csirkefogó. Négyre már a Szent István körúton kellett volna lennie!

KÉT KIS TÖRTÉNET A MÚLTBÓL

1948. Savoy Kávéház. Reggel kilenc. Szépen terített asztalok. Pincér sehol. Fentről az emeletről ének. Kórus. Végre átfut a színen egy kiszolgáló. Vendég feladja a rendelést. Hosszabb szünet.

Hozza a reggelit és közli: a késés oka, a személyzet mozgalmi dalokra készül, gyakorol. Vendég elfogyasztja a reggelijét, az ő protekciójából én is, majd várunk. Fizetni nem tudunk, sehol senki. Vendég megunja a várakozást, felkel, odamegy a lépcsőfeljárathoz és felkiált:

— Kérek egy baritonistát! Fizetni akarok!

*

1950. Egy tanító bejegyzése II. ált. iskolás tanítványa intő könyvébe:

A gyerek az óra alatt hátrafordul. Így építi a szocializmust?

Boross Elemér

ISMERŐS NÉV

Egy utas felszáll a vonatra, és bemutatkozik az útitársának:

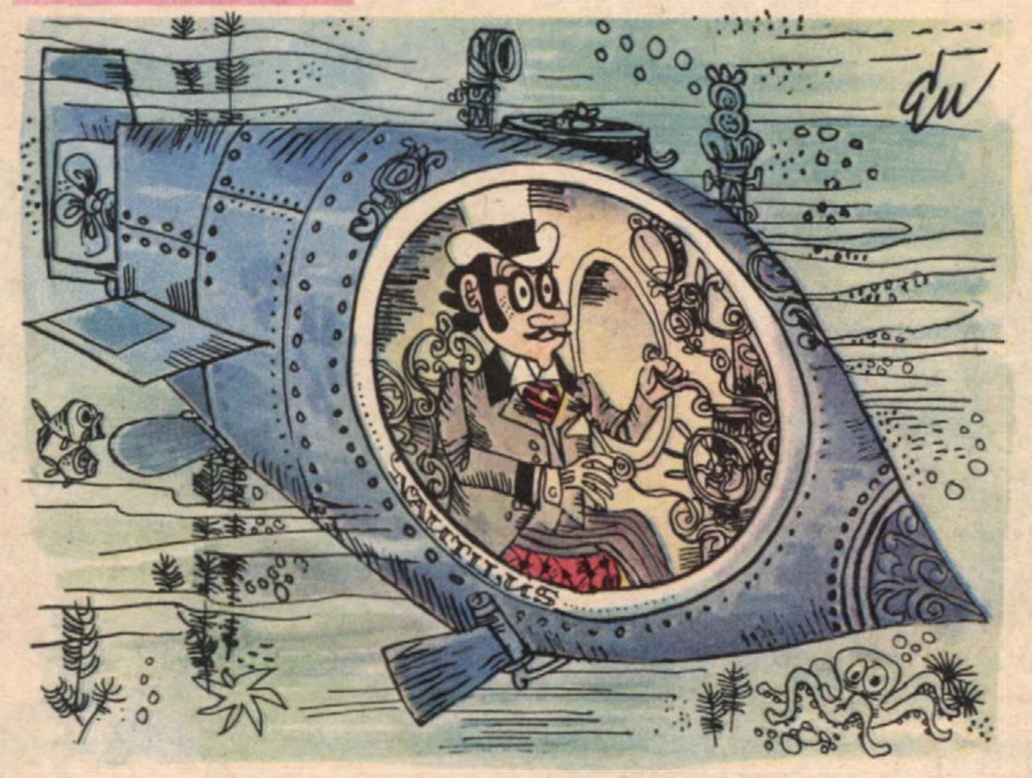
– Kovács vagyok.

– Ejnye, de ismerős név. Mintha már hallottam volna.

– Lehet. Van egy bátyám, azt is így hívják.

MEGKÉRDEZTÜK RAJZOLÓINKAT: Melyik regényhőssel cserélnének?

Endrődi István:

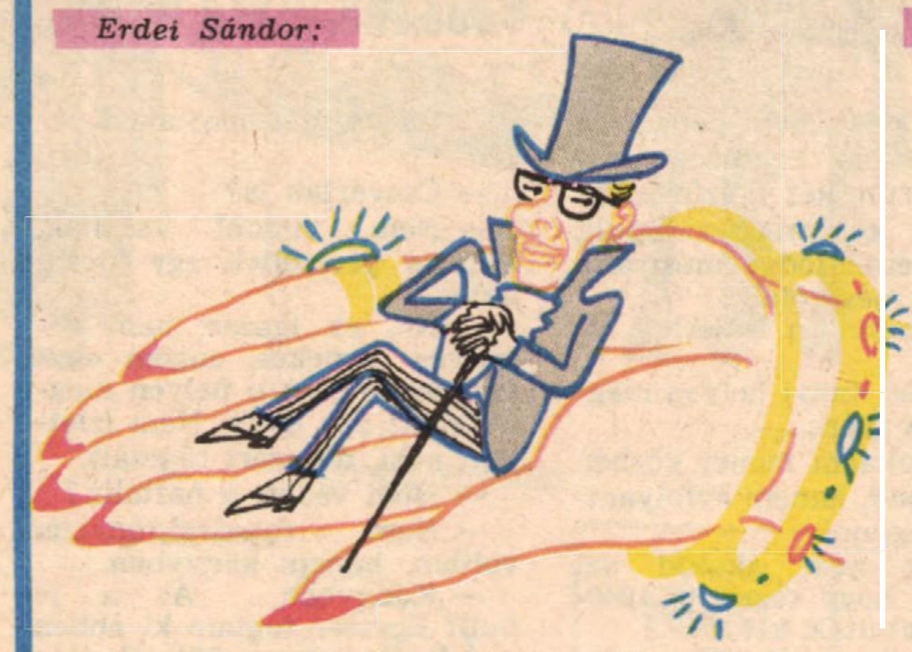
– Némo kapitánnyal, mert ilyen hőségben nagyon kellemes lehet a víz alatt!...

Szűr-Szabó József:

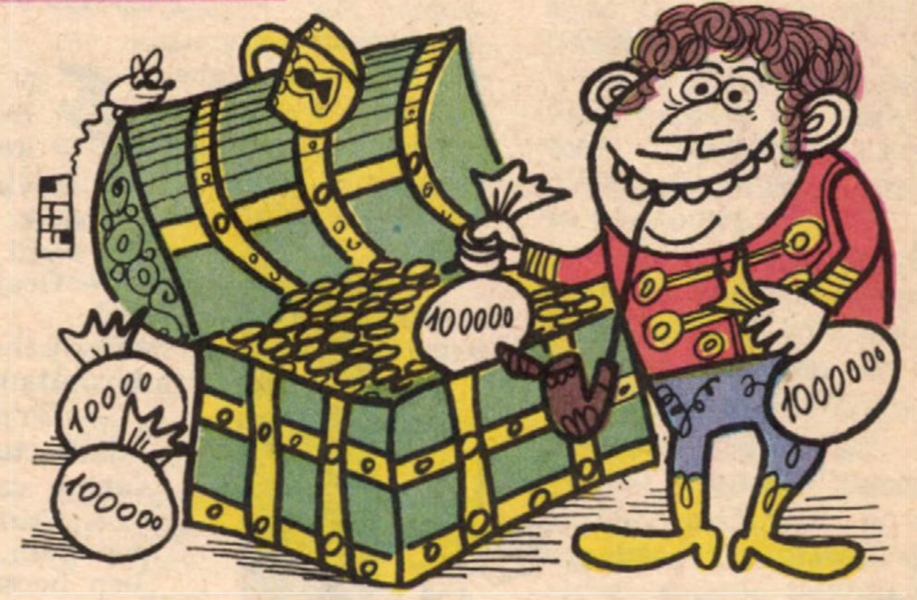
– Winnetouval, mert az igaz ügyért harcolt, de nem dolgozott.

Erdei Sándor:

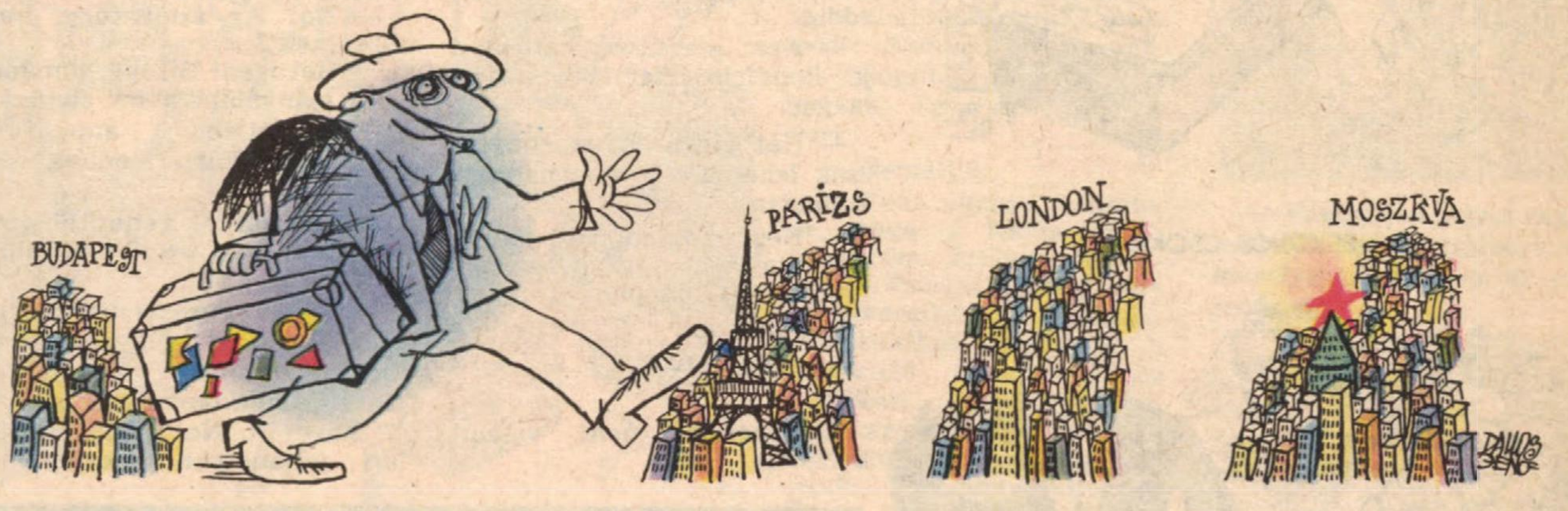
– Bel-Amival. Mert akkor a nők engem is a tenyerükön hordanának...

Fülöp György:

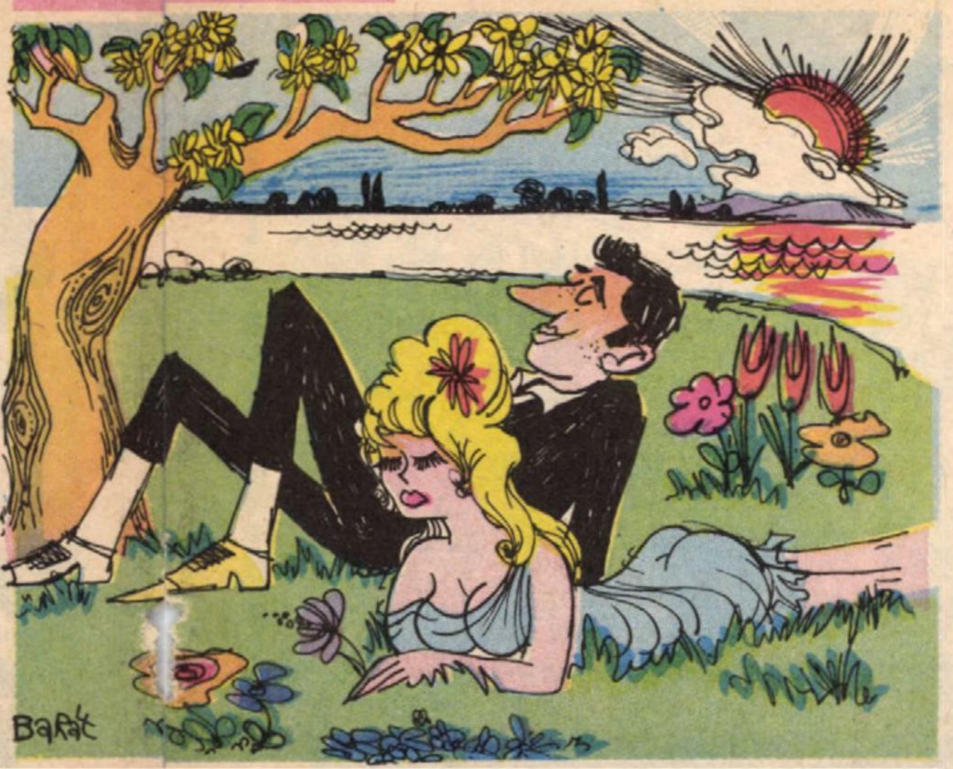
– Egy magyar nábobbal, különösen hónap végén.

Dallos Jenő:

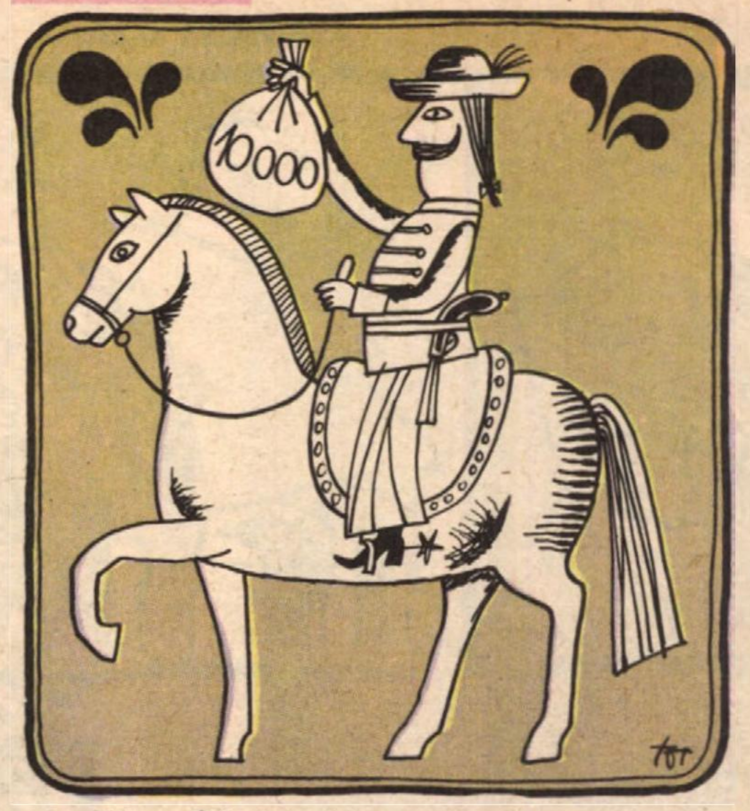
– Gulliverrel, mert akkor könnyűszerrel bejárhatnám a világot...

Barát József:

– Jókai Aranyemberével, mert ő is imádta a természetet...

Tót Gyula:

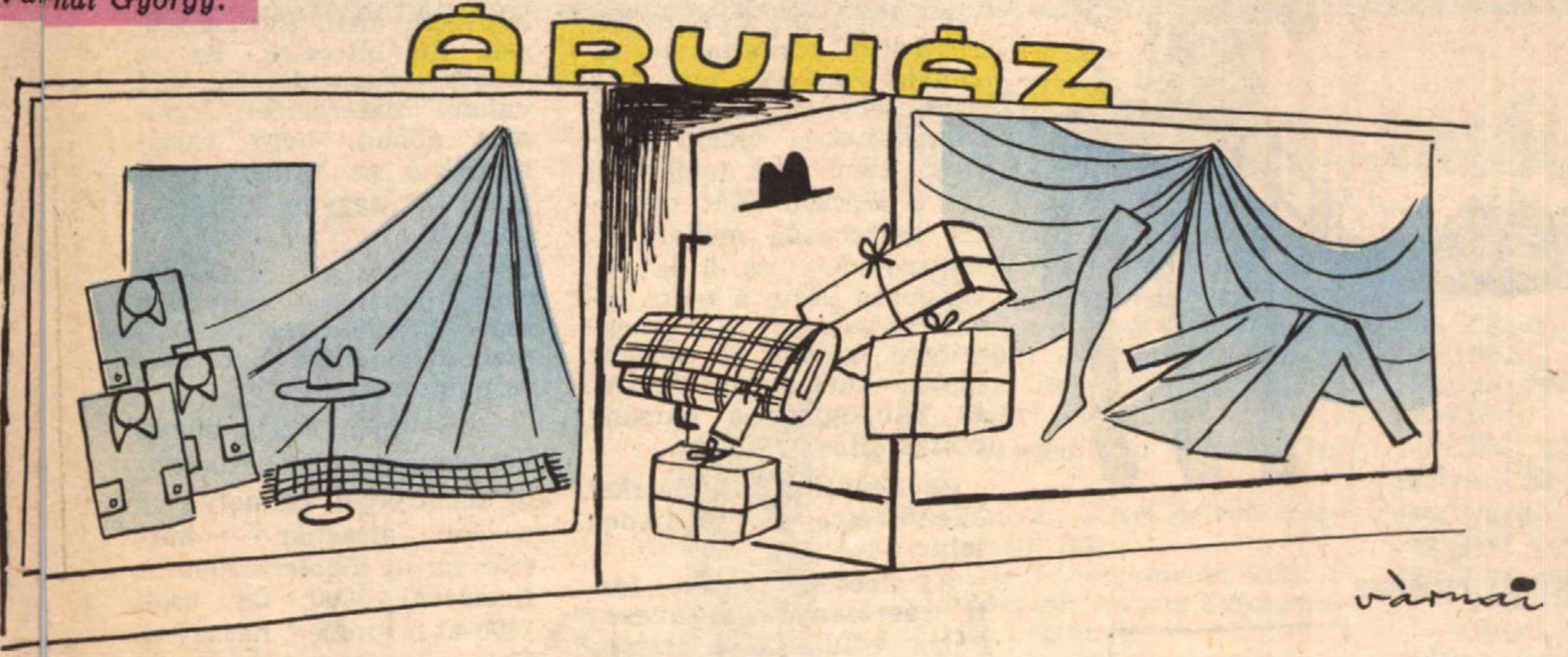
– Rózsa Sándorral, mert ügyelt arra, hogy az igazság is diadalmaskodjék, és ő is jól járjon...

Hegedűs István:

– Hemingway Öreg halászával, mert szeretem a magányt...

Várnai György:

– H. G. Wells Láthatatlan emberével, mert nagyon könnyű volna a megélhetés.

Sajdik Ferenc:

– A beszélő kutyával, mert most hiába ugatok...

Balázs-Piri Balázs:

– Gróf Monte Christóval...

Vasvári Anna:

– Ibsen Nórájával, de előbb meg kellene tanulnom tarantellát táncolni...

Pusztai Pál:

– D'Artagnannal, mert minden sérelmet azonnal megtorolhatnék.

FORMABONTÓ LÉGI KALÓZ

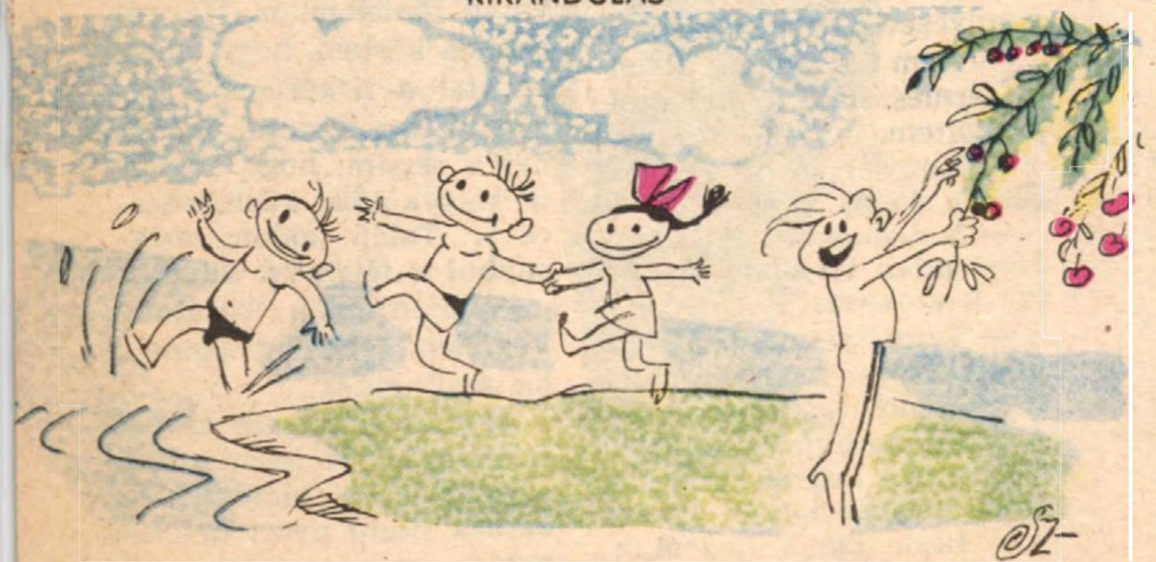
RÉMES ÉJFÉL

Eltemették hát az írót...
De lakásán éjidőn,
Valami vadul dörömböz,
Iszonytató rémítőn,
Özvegyének szelíd arcán
A békesség kelleme:
„Ez bizony nem az uracskám!
Hiszen nem volt szelleme..."

Darázs Endre

KIRÁNDULÁS

– Ha felnőttek leszünk, ezt napidíjért fogjuk csinálni...

MINI-MOSOLY

— Hallottad, Amerikában feltalálták a forgatható házat?

— Az én feleségem már régen feltalálta.

— Hogy-hogy?

— Úgy, hogy körülötte forog az egész ház.

●

Pacsirtainé barátnőjével ül a presszóban.

— Mondd, édesem — érdeklődik a barátnő —, csakugyan olyan féltékeny a férjed?

— De még mennyire! — feleli Pacsirtainé. — Ha *barátságos arcot* vágok, már azt képzeli, hogy az előző udvarlómra, a fényképészre gondolok.

●

— Úgy látszik, öregszem.

— Miből gondolod?

— Eddig azt mondták, miért nem nősülsz meg, ma meg már azt kérdik, miért maradtál nőtlen?

Egy idegen téved Texasba, és megkérdi az egyik bennszülöttet:

— Mondja, igaz, hogy ebben a városban olyan rossz a közbiztonság?

— Az nem is szó, hogy rossz — hangzik a válasz —, a helyi újság például vasárnapi mellékletként a büntetőtörvénykönyvet közli folytatásban.

LUDAS MATYI
emlékkönyvébe

Operaházunk igazgatása sok munkával jár, és egy jó operaházi igazgatónak sok mindenhez kell értenie. Olykor a pszichoanalitikához is: különösen akkor, ha érzékeny külföldi vendégek énekelnek nálunk. Amikor Anja Silja Operaházunkban vendégszerepelt, egy alkalommal hirtelen félbeszakította a próbát és sírni kezdett. Megkérdeztem tőle, mi bántja, mire kijelentette, hogy Wieland Wagner jutott eszébe, és képtelen tovább énekelni.

Ismertem Wieland Wagnerhez fűződő meghitt barátságát és megértettem: még mindig megrendíti a korán elhunyt jó barátra való visszaemlékezés. Anja Silja a Royalban lakott és a félbeszakadt próbáról a szállójába kísértük.

Nekem aznap rengeteg dolgom volt. Többek között a MÁV szimfonikusokhoz kellett sietnem, a Zeneművészeti Főiskola operai tanszékén órám volt, és a tévében is vártak.

Ezért gyorsan befejeztem egy tárgyalást operaházi dolgozószobámban, az Anja Silja-próbát másnap délelőttre tűztem ki, és pár perccel később a Hajós utcában taxiba ültem.

— Hova? — kérdezte a gépkocsivezető.

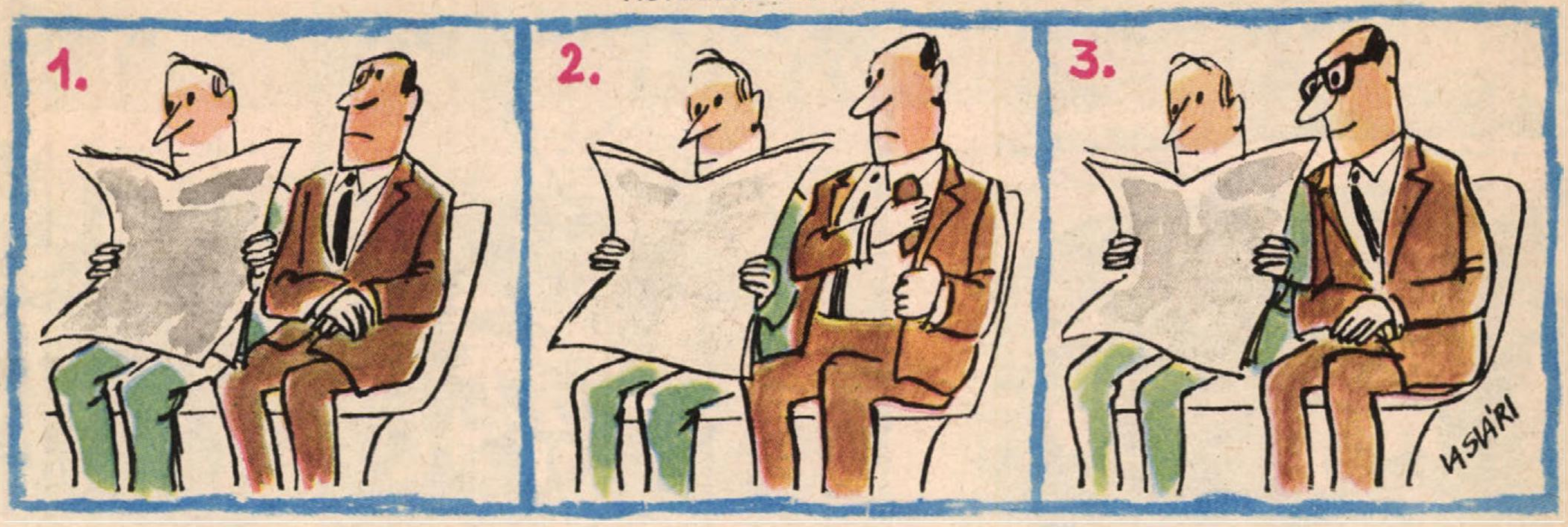
Egy pillanatig azon gondolkoztam; hova menjek először, amikor eszembe jutott, hogy Anja Siljához is el kell mennem a Royalba, meg kell kérdeznem, hogy érzi magát, és a másnapi próbát is meg kell beszélnünk.

A sofőr várakozásteljesen nézett rám, meg kellett végre mondanom neki, hogy hova megyünk, de nehezen tudtam határozni. És ekkor Karajan híres szavait plagizáltam, akinek, hasonlóan hozzám, egyszerre négy-öt útja volt. Így szóltam tehát a türelmetlen gépkocsivezetőhöz:

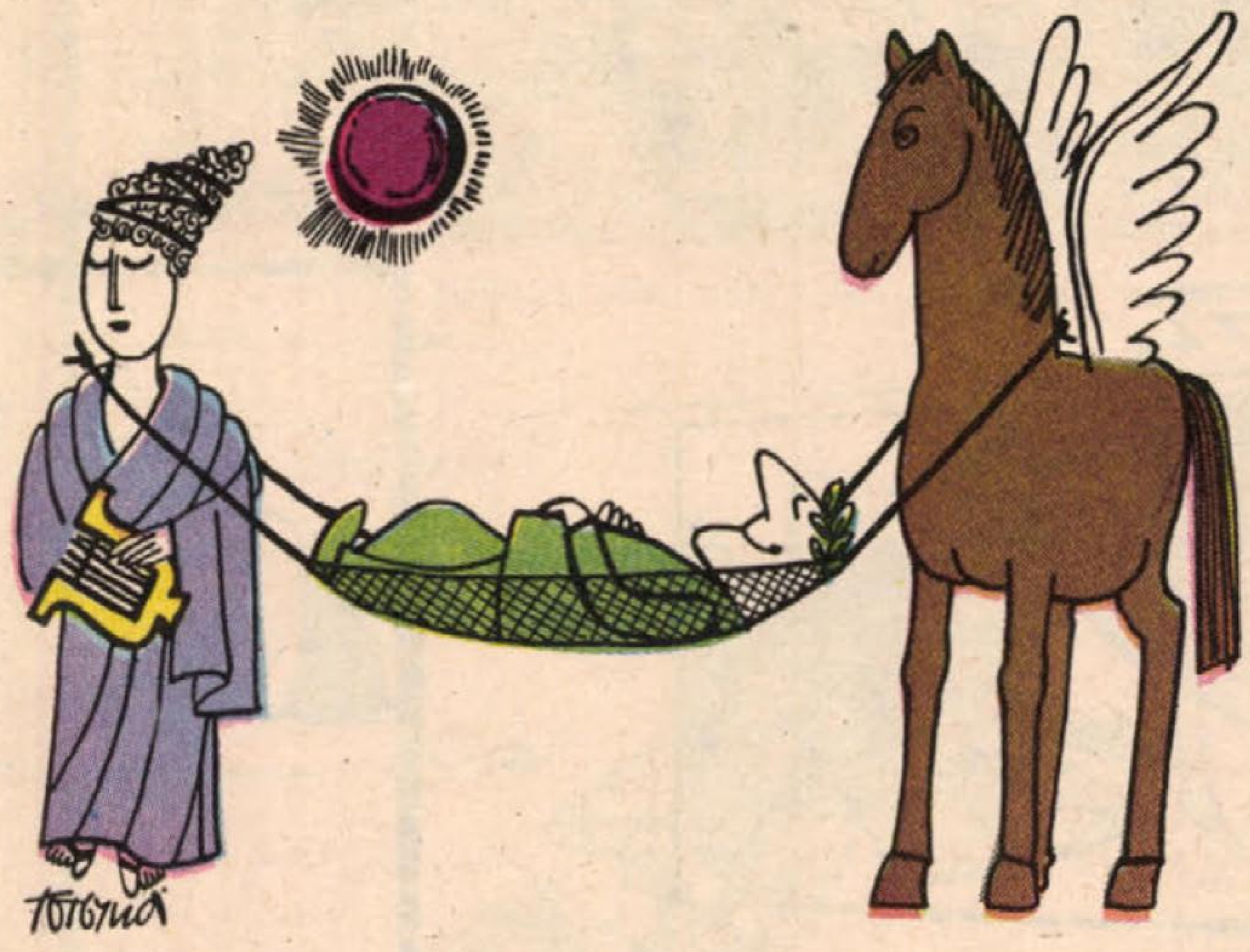
— Induljon csak el, teljesen mindegy, hogy milyen irányba, mert nekem mindenütt sok dolgom van.

Lukács Miklós

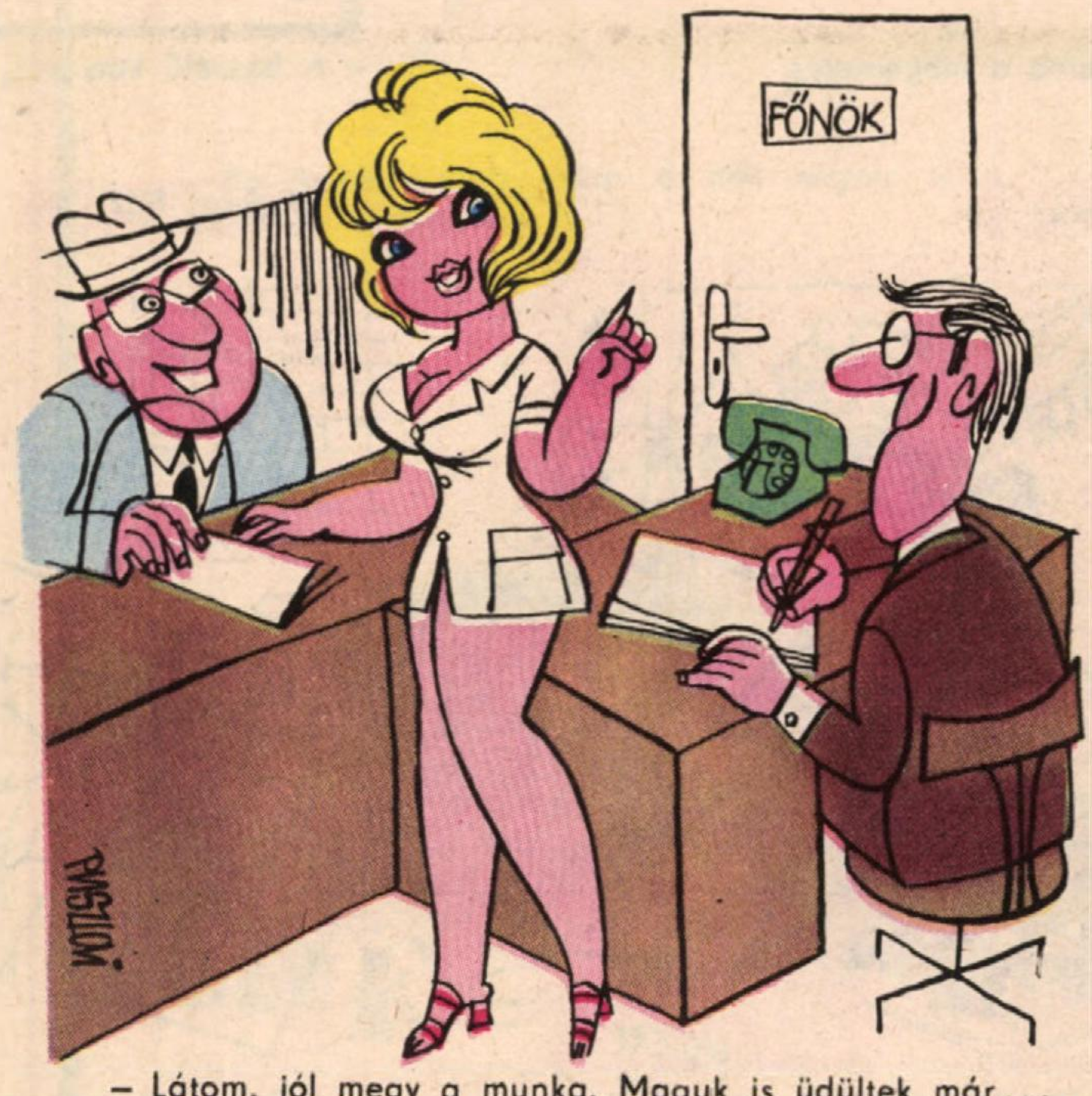
AUTÓBUSZ KALAND

ALKOTÓI SZABADSÁGON

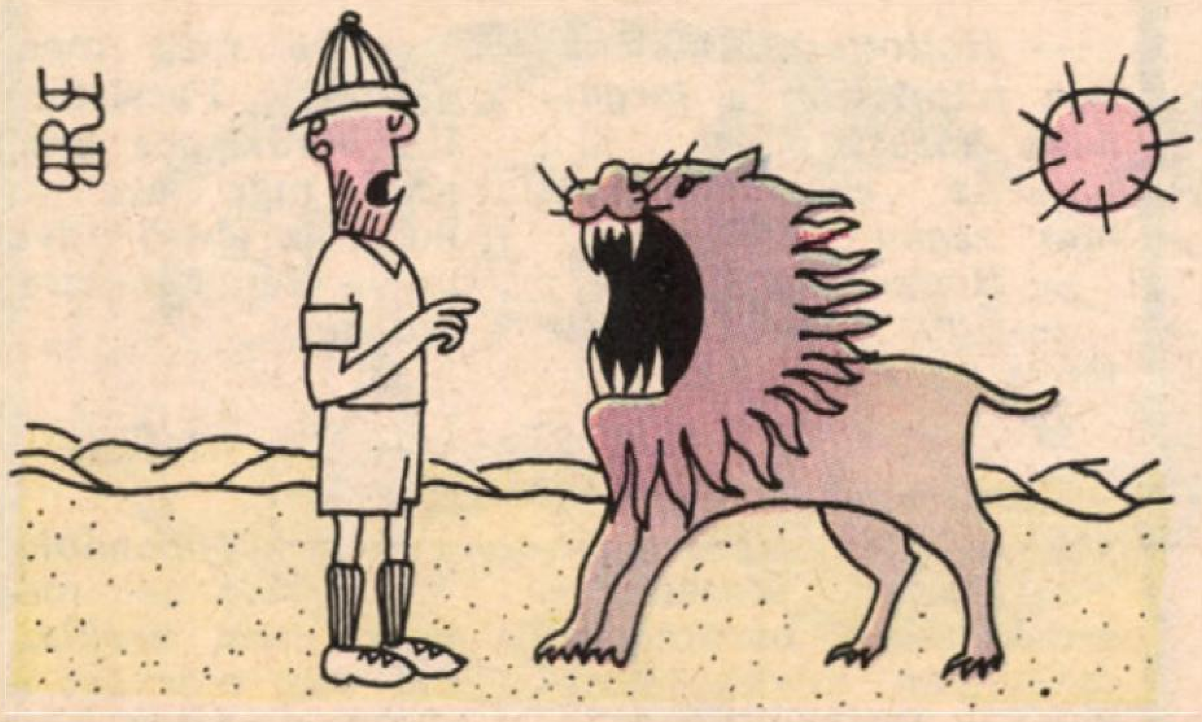

NYÁRI PIHENÉS

– Látom, jól megy a munka. Maguk is üdültek már...
– Egyelőre csak a főnök volt szabadságon, de már az is jót tett nekünk!

HUMANIZMUS

– Szegényke, bizonyára nagyon álmos lehet...

Fantasztikus novella

BARÁTOK

A zsúfolt, tömött villamoson alacsony, pocakos férfi állt a peronon, és ábrándosan bámulta az elsuhanó körúti tájat. A Wesselényi utcai megállóban bajuszos, vidéki atyafinak tűnő férfi tolakodott fel a lépcsőn. Két termetes asszonyság mellett elhelyezkedett, és ő is ábrándosan nézte a tarka utcai forgatagot. Két megállóval később a zsebébe nyúlt, karszalagot húzott, és felhangzott a harsány csatakiáltás:

— Jegyeket, bérleteket ellenőrzésre szíveskedjenek felmutatni!

Az alacsony, pocakos férfi ráérősen, kényelmesen hátrafordult, és barátságosan megveregette az ellenőr vállát:

— Hogy vagyunk, Kovács úr?

— Á, maga az? Köszönöm, megvagyunk.

— A család?

— A feleségem meg a lányom lement a Balatonra, a kisfiunknak meg, képzelje, szamárköhögése van.

— Sose búsuljon. Stramm gyerek. Egy-kettőre kiheveri.

— Reméljük.

— Nem akarok bókolni, de maga a legkedvesebb ellenőröm. Erélyes, de udvarias. Pszichológiával, emberismerettel dolgozik. Mindenkihez megtalálja a megfelelő hangot. Nincs magában semmi fölényesség, káröröm. Nem mondja azt, hogy: „Most megcsíptelek, gazember bliccelő! Ezért meglakolsz!" Szeretem magában, hogy humánus, hogy együttérez az emberekkel, és restelkedve veszi át a büntetéspénzt. Egyszer világosan láttam, könnyezett. Ne is tagadja!

— Nem tagadom. Ilyen a természetem. Anyámtól örököltem.

— Kézcsókom a kedves édesanyjának.

— Köszönöm. Átadom. Most talán térjünk a tárgyra. A szokásos?

— Természetesen, a szokásos. Száz forintból tud visszaadni?

— Parancsoljon, hetvenöt forint. Legyen szerencsém máskor is!

— Lesz. Egyik napról a másikra nem is tudnék leszokni erről a szenvedélyemről. Én nem kártyázom, nem iszom, nem dohányzom, nem lóversenyezek. Én bliccelek. Ez az egyetlen szenvedélyem. Van valami bizsergetően izgalmas abban, hogy rajtakapják-e az embert vagy sem. De nagyon költséges passzió!

— Az bizony. A kedves utast ebben a hónapban már tizenhatszor kellett megbírságolnom, őszinte sajnálatomra.

— És még csak a hónap közepén vagyunk. Huszonöt forintjával számolva ez — havi átlagban — hatszáz forint többletkiadás. A fizetésem 2000, így csak 1400-at tudok hazaadni. Nekem családom is van, ugyebár... Valami megoldást kellene találni.

— Vásároljon jegyet vagy bérletet, kedves cimbora — mosolygott szelíden az ellenőr.

— Ezt nem gondolhatja komolyan. Mondjak le az egyetlen örömömről, a bliccelésről? Mi értelme lenne akkor az életemnek? Ellenben baráti segítségét kérem...

— Állok rendelkezésére.

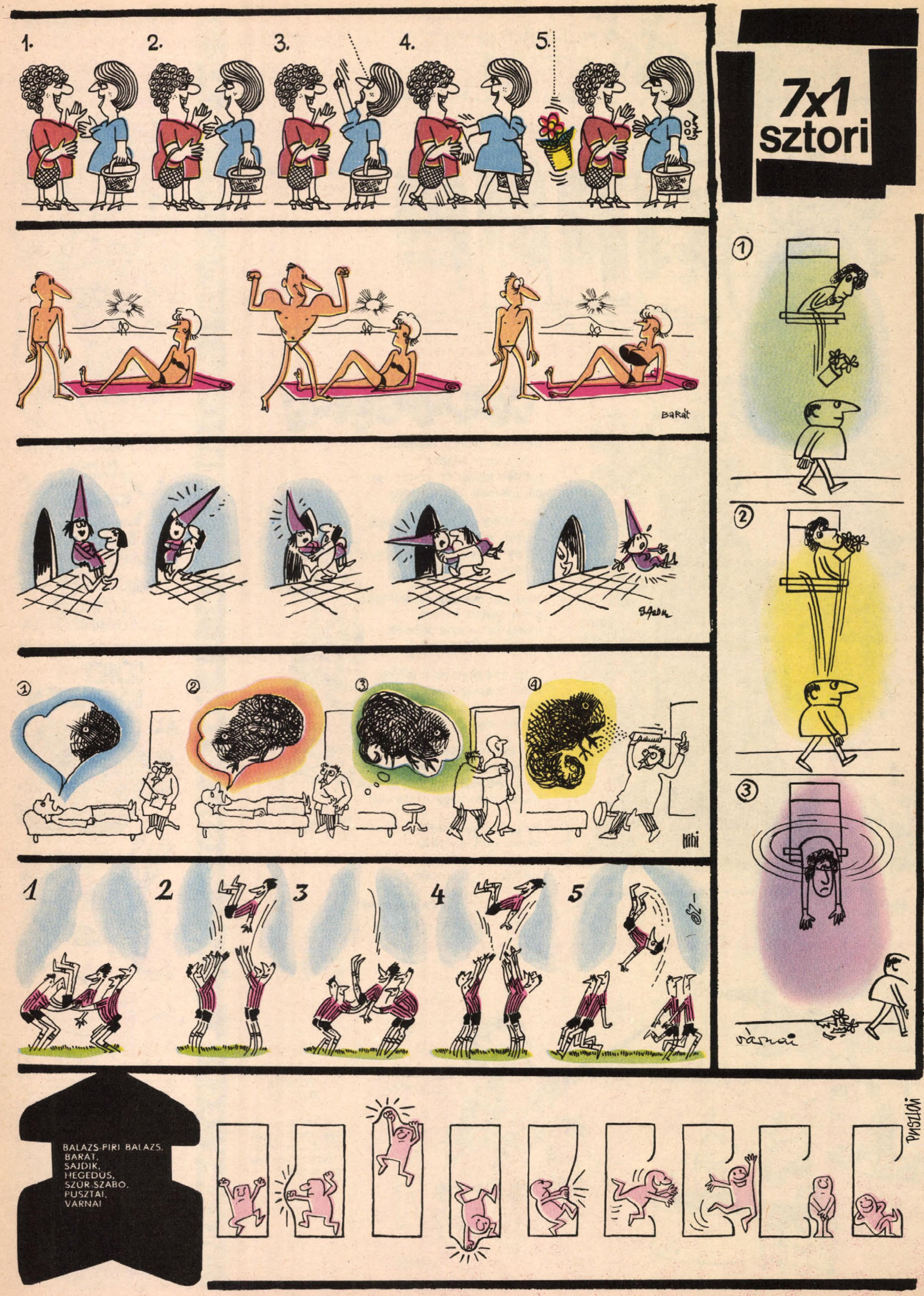
— Itt leszállunk. Most azonnal eljön velem a hivatali főnökömhöz. Már régebben kértem, hogy emeljék fel a fizetésemet. Legyen szíves igazolni, menynyi a rezsim, hogy havonta mit költök közlekedésre... Talán akkor megenyhül a főnököm szíve...

— Menjünk, barátom. Végtelenül boldog lennék, ha segíthetnék...

Az utas és ellenőr együtt szálltak le, és harmonikus egyetértésben ballagtak a barack illatú nyári délutánon.

Galambos Szilveszter

7x1 sztori

BALÁZS-PIRI BALÁZS,
BARÁT,
SAJDIK,
HEGEDŰS,
SZŰR-SZABÓ,
PUSZTAI,
VÁRNAI

FIATALKORÚAK

PERLEKEDŐK

– Amióta összevesztünk a szomszéddal, nem olyan szép a kilátás...

CSALÁDTERVEZÉS

Negyven éve hű nejemmel
tudományos alapon
megterveztük: öt gyerek lesz —,
bérünk volt bár alacsony.

Ám előbb egy kis lakás kell,
kertes lakás, ha lehet,
tíz év telt el, s megspóroltunk
a házon öt gyereket.

Harminc éve úgy döntöttünk:
bútor kell és heverő,
késett hát a gyerek ismét —
e tény bármily leverő.

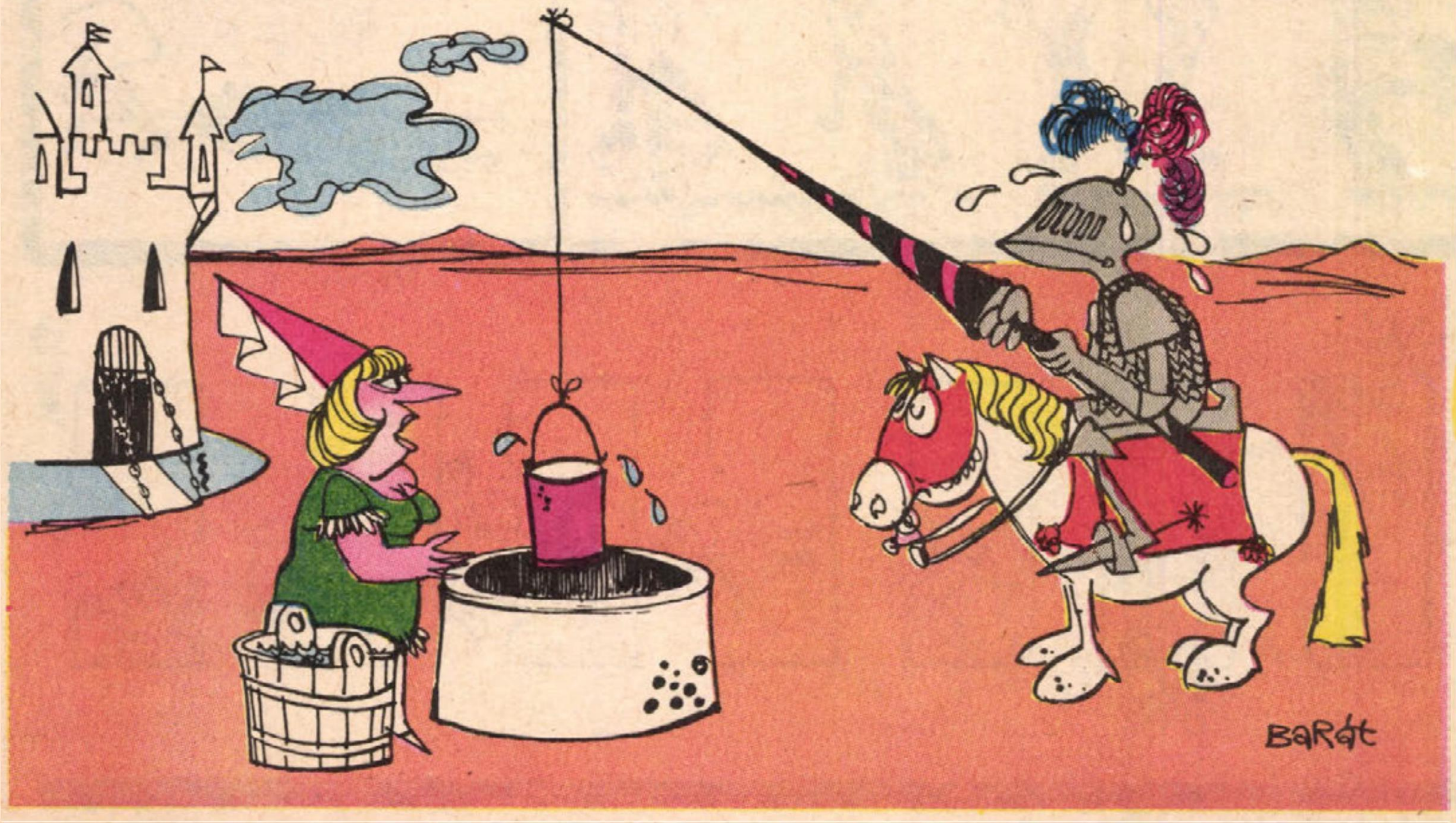
Húsz éve meg ruha kellett,
lóden helyett divatos,
gyerek nem jött, bár elröpült
pár év, zajos-viharos...

Tíz éve meg kocsit vettünk,
a márkája Skoda volt,
hogy mellette nem lett gyerek,
bizony nem nagy csoda volt.

Nyugdíjaznak majd az ősszel,
hintaszéket vehetek,
ám azután, istókuccse,
jöhetnek a gyerekek!

Donkó László

NYŰGÖS FELESÉG

– Amint egy kis segítséget kérek tőled, mindjárt rohanni akarsz a csatába!

TÜCSÖK és BOGÁR

(Beküldte: *Maros László*, Budapest)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig a szokásos módon honoráljuk.

Mi az, hogy a „mindenkori" Érsekvadkertre? Ez a község talán változtatgatja a helyét?

(Bánréti Zoltán, Budapest)

HAZTARTAS — MAGYAR HIRLAP

Legyünk ott is üdék, szépek

Kozmetikai tanácsok nyaraláshoz

Nem pikáns ez a cím egy kicsit?

(Beküldte: *K. L.*, Budapest)

TÁBLA

A Józsefvárosi pályaudvaron ezt a feliratot pillantottam meg egy ajtón:

VONATKÍSÉRŐ HELYISÉG

Milyen lehet vajon az a helyiség, amelyik a vonatot kíséri? Én még sohasem láttam olyat.

Sinka Gabriella
Ajka

Ez a tábla a balassagyarmati piacon látható. A betűhiba még csak megbocsátható, de hogy ilyesmire k ö t e l e z z é k az embert, az már felháborító!

(Beküldte: *Hegedűs Jánosné*, Balassagyarmat)

HALLOTTUNK EGY AMERIKAI VICCET

A 13 éves Betty megkérdezi a nagymamájától:

— Mondd, nagymami, lehet nekem gyerekem?

Nagyanyó pirulva feleli:

— Már hogy lehetne, gyermekem!

Betty az anyukáját is megkérdi:

— Anyukám, lehet nekem gyerekem?

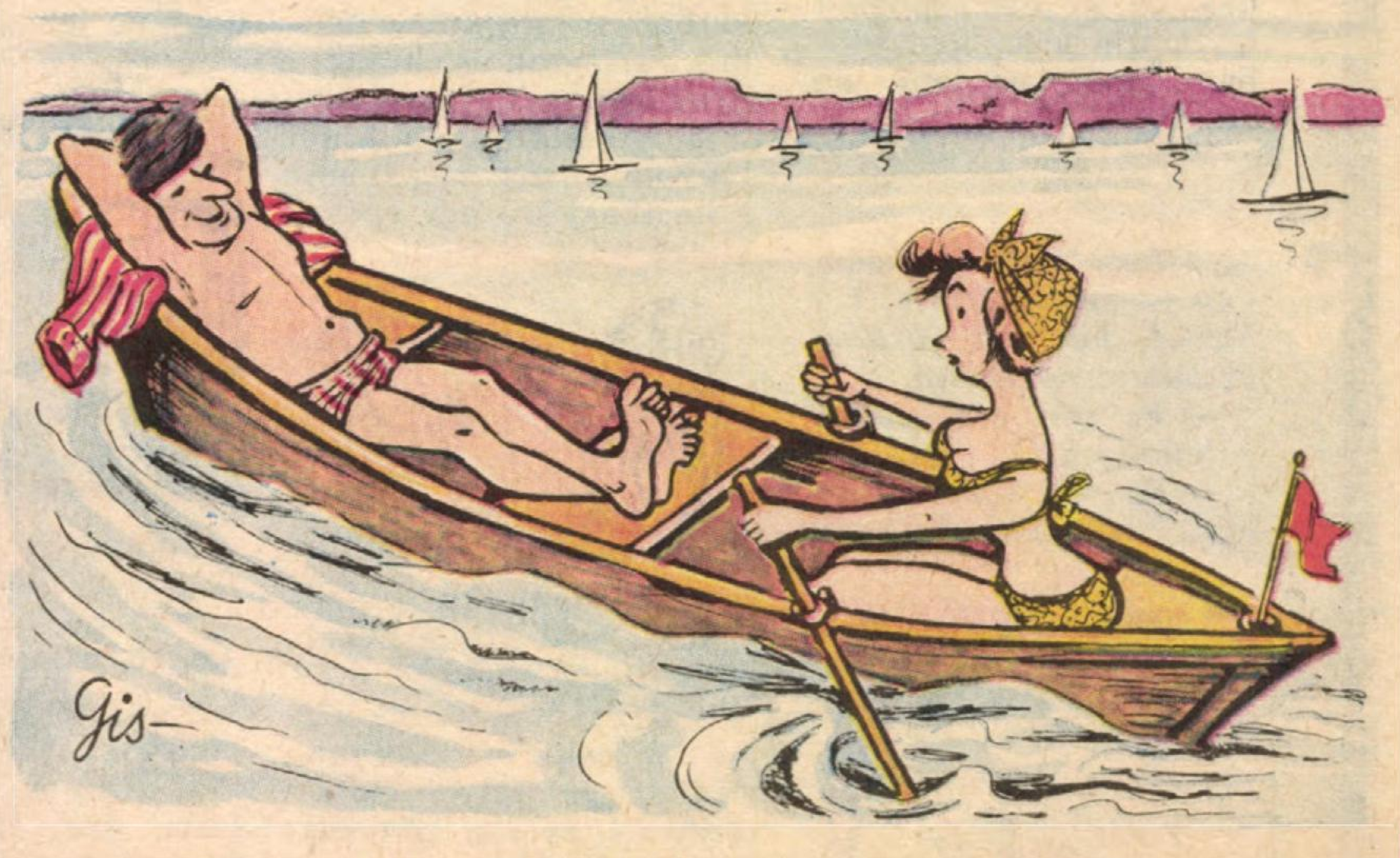
— Ugyan, Betty, hogy gondolhatsz ilyen képtelenséget?

A biztonság kedvéért apukát is megkérdezi, aki természetesen szintén eloszlatja az aggályait.

Betty ezek után leszalad a kertbe és átkiabál a kerítésen:

— Oké, Jack . . . !

MICSODA IDŐK! . . .

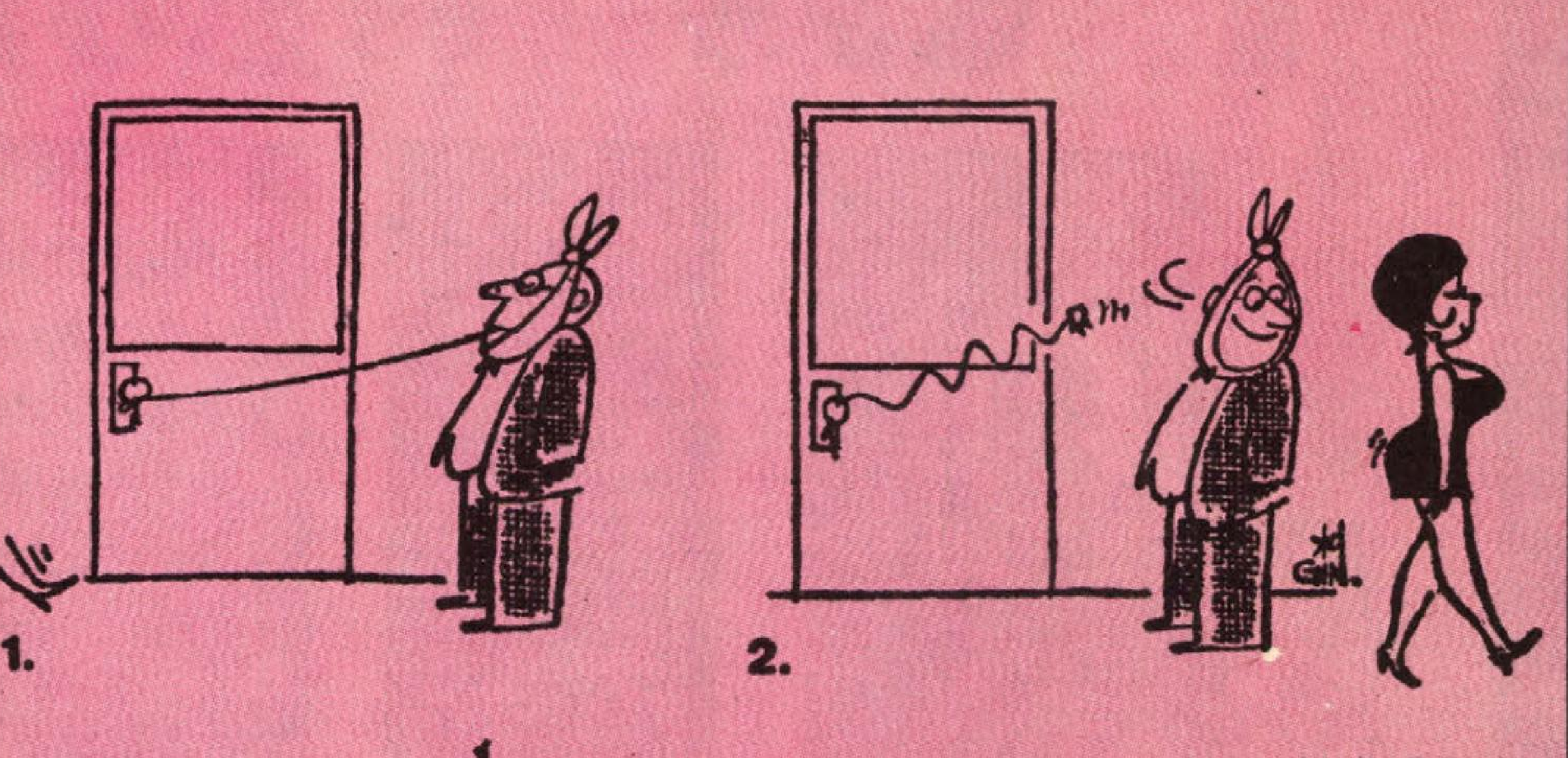

– Évike, pihenjen egy kicsit, ha már elfáradt az evezésben . . .

import humor

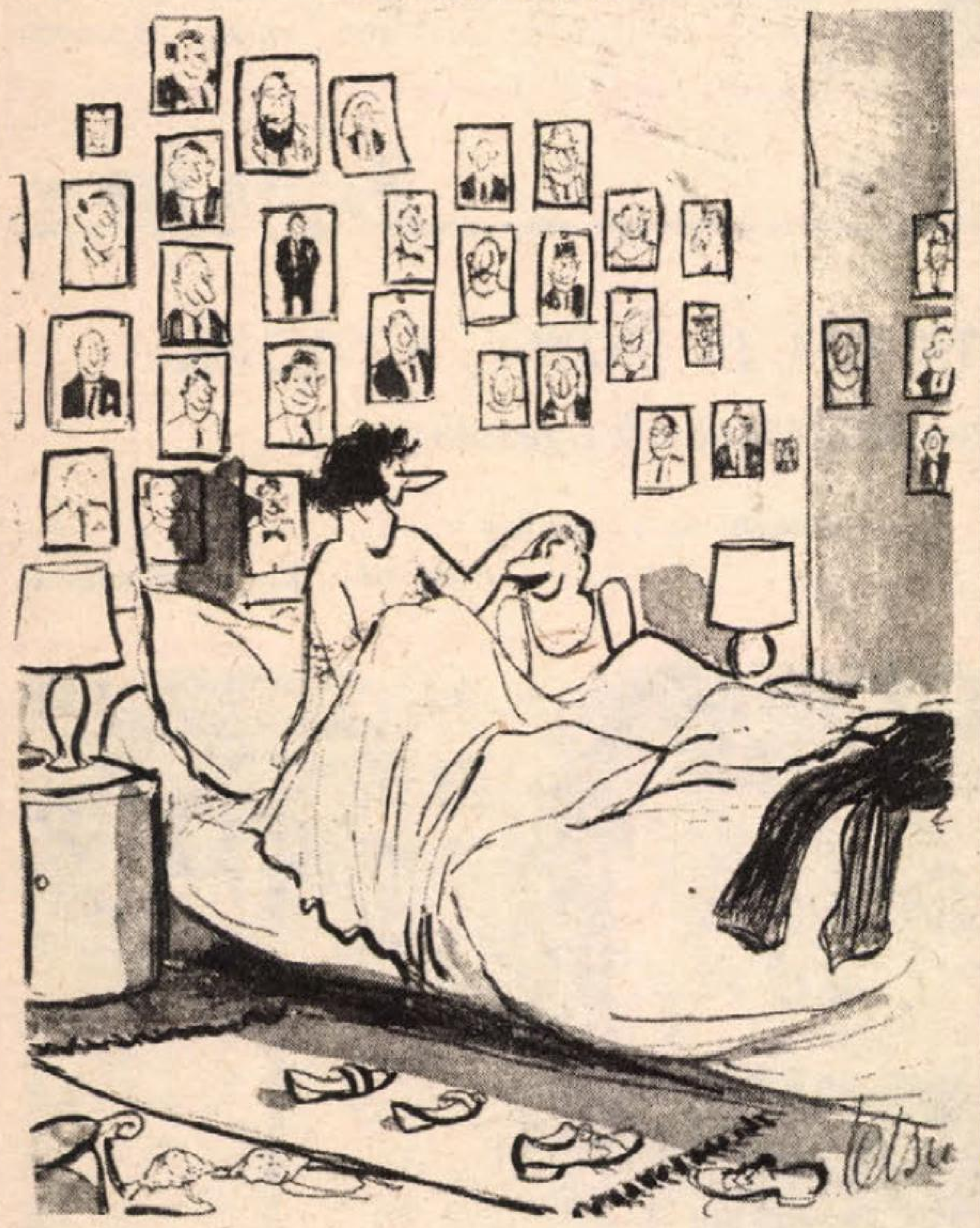

FÁJDALOMMENTES KEZELÉS

(„Jezs”, Belgrád)

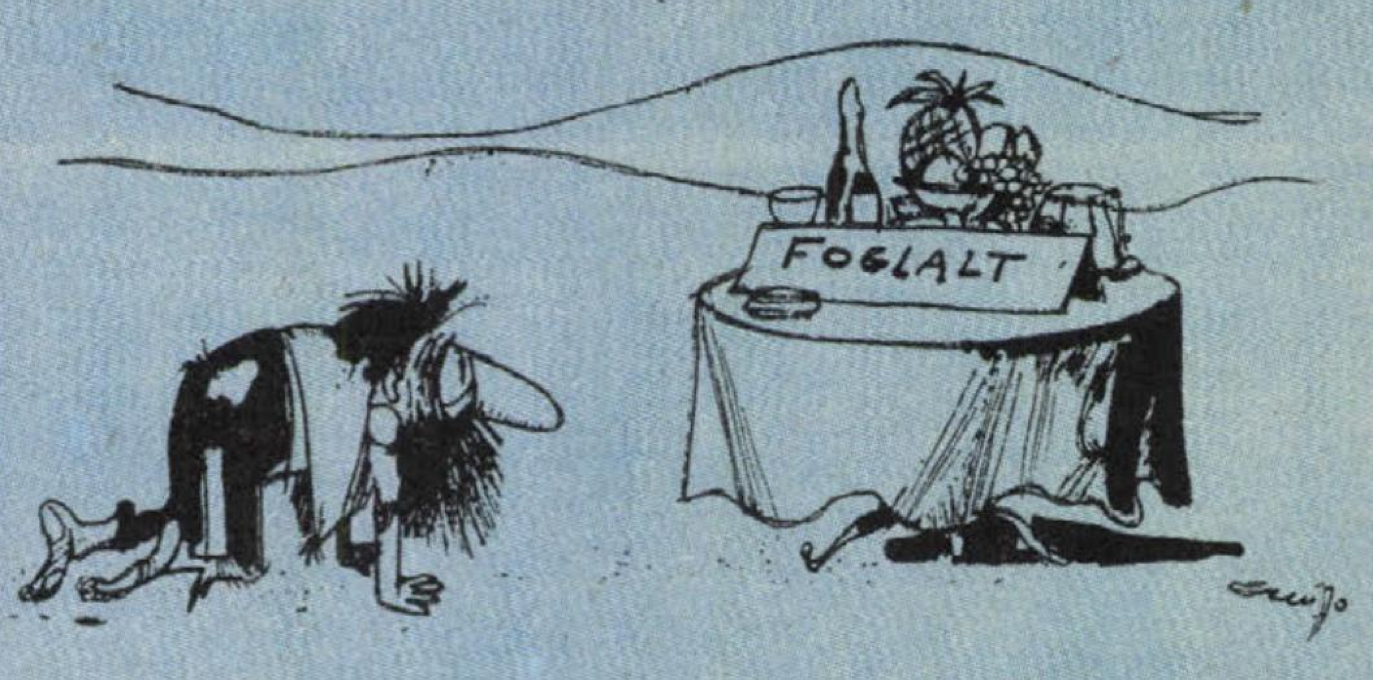
EGYENJOGÚSÁG

– Ugye, adsz egy jó fényképet magadról? . . .

(„Ici Paris”)

A SIVATAGBAN . . .

(„Pikker”, Tallinn)

ITÉLET

(„Dikobraz”, Prága)

APRÓSÁGOK

Röviddel a felszállás után a repülőgép élesen oldalra dől, azután bukfencet vet a levegőben. Már-már pánik tör ki az utasok között, de ekkor előlép a légikisasszony, és mosolyogva közli:

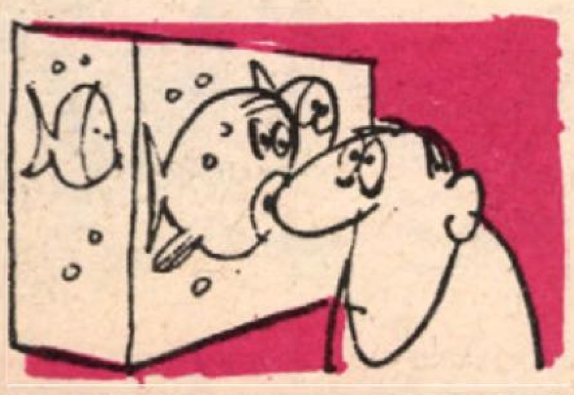
— Ne nyugtalankodjanak kérem, nincs semmi baj. Mindössze arról van szó, hogy a pilótánk egy kicsit náthás, és az orrcseppeket így tudja a legkönnyebben becseppenteni az orrába.

*

— Egyetlen gyengém van — az akvárium. Ha hiszed, ha nem, órákig el tudom nézegetni.

— És mit szól ehhez a feleséged?

— A feleségem?! Mi köze neki ahhoz, hogy

én mit csinálok munkaidő alatt?!

*

— Mondd, anyu — érdeklődik a kislány —, hogy van az, hogy régebben széles és vastag karikagyűrűk voltak divatban, a mostaniak pedig vékonyak is, keskenyek is?

— Ez azért van kislányom, mert régebben a karikagyűrű egy egész életre szólt.

Házasságuk ötödik esztendejében Mülleréknél elromlik a televízió.

— Az ördög vinné el! — mondja bosszúsan Müller úr, felgyújtja a villanyt, és egy könyvet vesz a kezébe.

— Jé! — csapja össze a kezét Müllerné asszony. — Te tudsz olvasni?

*

— Csodálatos kutyánk van. Senki sem közeledhet úgy a házunkhoz, hogy ne jelezné.

— Ugat?

— Nem, bebújik az ágy alá.

Válóperes tárgyalás. A férj a felesége nehéz természetére, rossz modorára panaszkodik.

— Ez miben nyilvánul meg? — kérdi a bíró.

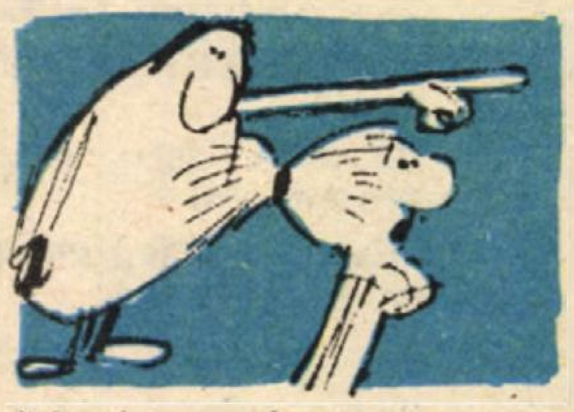
— Kérem, több mint húsz éve rendszeresen hajigál engem különféle tárgyakkal. Ami csak a keze ügyébe akad.

— Ha ez húsz éve tart, miért csak most jutott eszébe, hogy elváljon?

— Mostanra tanult meg célozni.

*

Fizetésemelést kér a tisztviselő a főnökétől. Arra hivatkozik, hogy a

felesége sehogyan sem tud kijönni ebből a pénzből.

— Én tökéletesen megértem magát — bólogat a főnök —, de nem gondolt arra, hogy mindkettőnk érdekében okosabb lenne, ha egy takarékosabb feleséget keresne?

(A moszkvai „Krokogyil”-ból fordította: K. A.)

ezt olvastam

BÁV-ATAG TÉVÉMŰSOR

A Magyar Rádió és Televízió lapja írja: „Egy férfi *unalmasnak találta a televízióműsort, és beadta a használt cikkek boltjába.* Egy héttel később ismét megjelent, visszakérte.”

Meglepő, hogy a használt cikkek boltja újabban használatlan tévéműsorokat is vesz. Még meglepőbb, hogy az unatkozó férfiúnak viszont kizárólag akkor fáj a foga egy műsorra, amikor az már egyhetes.

TITOKBAN SZELÍDÍTŐ KISDEDEK

Filozofikus mondat az Esti Hírlap egyik riportjából: *„A gyerekek az egyedüliek, akik ismerik a titkot: megszelídíteni a zivataros múltat.”*

Ezt tudomásul véve, napokig figyeltem hároméves Gabi fiamat. Nos, lehet, hogy ismeri a titkot, de elárulni nem árulja el. Abszolúte semmivel. A néhány nap alatt foglalkozott a porszívó összeszerelésével, a mosógép teletömésével és a kisvasút szétrontásával. Múlttal és zivatarral nem; sőt, még a szelídítés feladata is rám hárult. Kezdek büszke lenni rá: úgy látszik, csodagyerek.

BONYOLULT HALOTT

Egy nekrológ az eltávozott személyiség érdemei közül az illető *„zárkózott nyíltszívűségét”* emeli ki.

A furcsa tulajdonság hírét kitörő tartózkodással fogadtam.

NEODRÁMA

A Magyar Nemzet egyik cikke „neodramatikus”-nak nevezi Nixon legutóbbi nyilatkozatát.

Attól tartok, a *neo* — úgy is, mint dráma — valahogyan úgy keletkezhetett, hogy aznap a *melo* nem ment sem a gépírónőnek, sem az olvasószerkesztőnek.

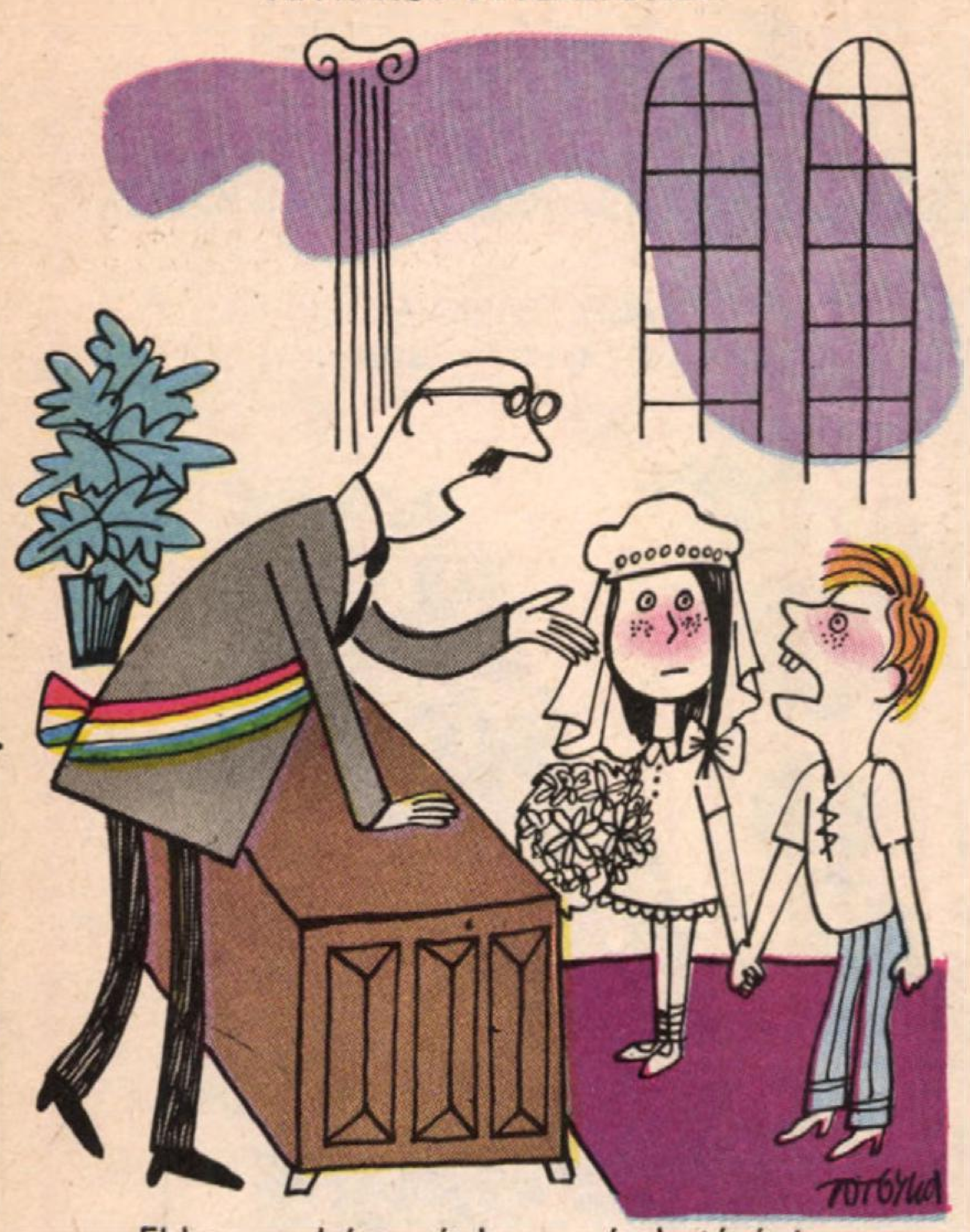
A KOMOLYSÁG ÍZE

Egy budapesti színházi műsorlap az alábbi mondatban méltat egy színpadi művet: „A galerikba tömörült fiatalok sivár életformájának *ízes komolysággal* írott kritikája.”

Ízesből eddig csak a buktát ismertem, a komolyságot nem. Mégsem vitatkozom, utóvégre miért ne lenne ízes komolyság, amíg ízetlen viccek is vannak, nemde.

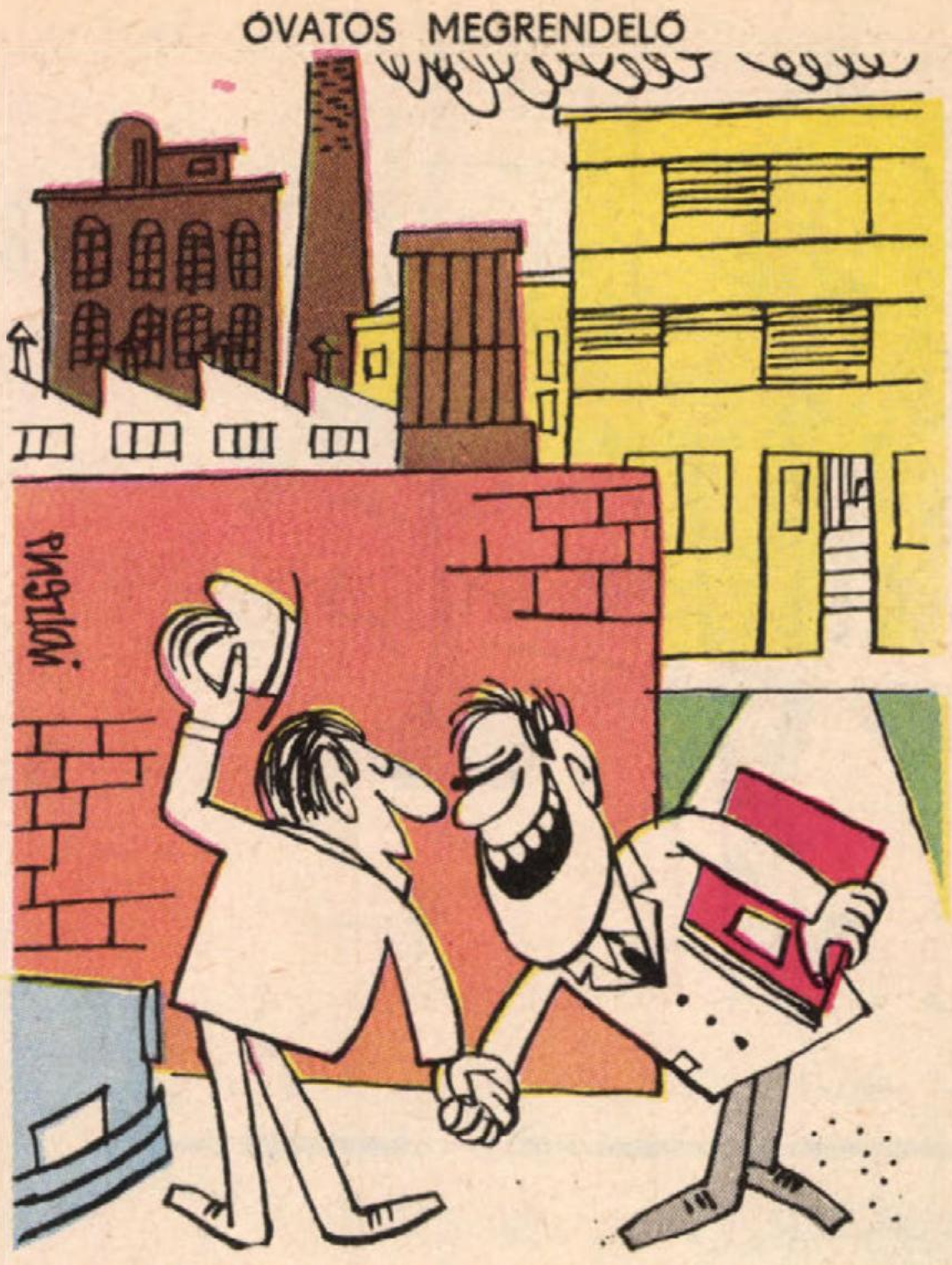
Timár György

ANYAKÖNYVVEZETŐNÉL

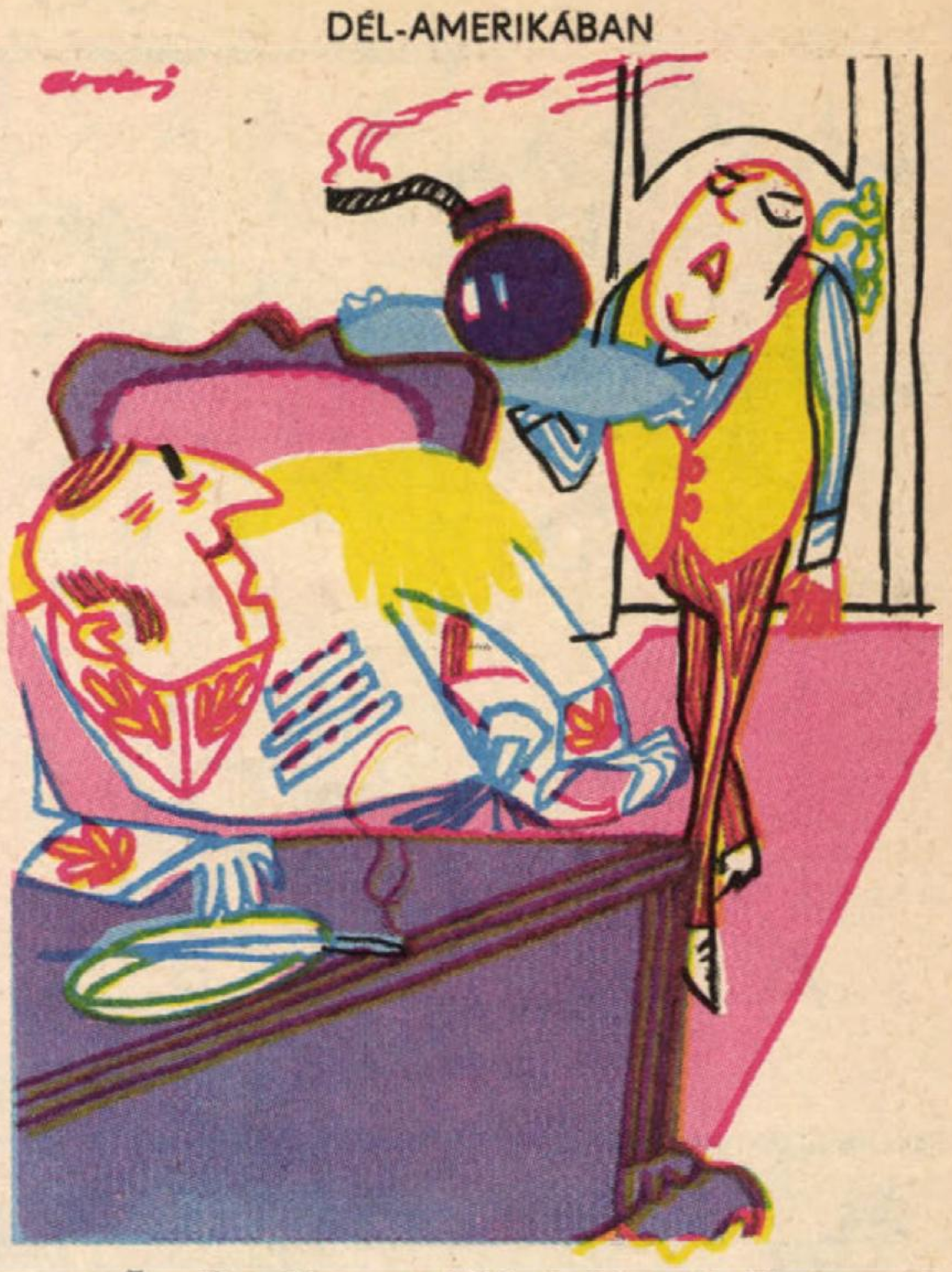
– Ehhez a házassághoz gyámhatósági engedély kell!
– De kérem, én már elvált ember vagyok!

ÓVATOS MEGRENDELŐ

– Miért rendelnek három gépet?
– Reméljük, az egyik majd működik is...

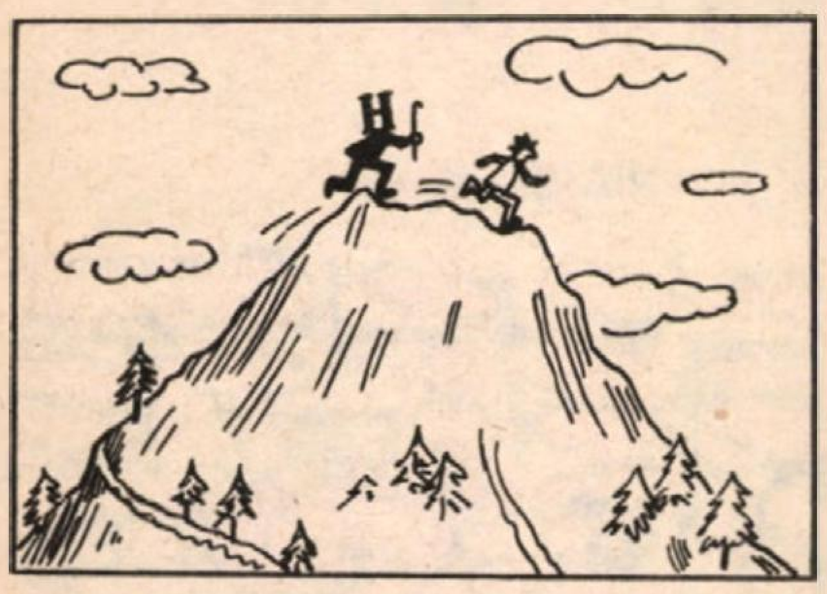
DÉL-AMERIKÁBAN

– Excellenciás uram! Most érkezett. Hova tehetem?

RÉBUSZ

133. rejtvényünk megfejtése:

Hormonzavar

A 100 forintos díjak nyertesei a következők:
Annók Mária, Marcali, Petőfi u. 7.
Dr. Farkas Pálné, Budapest II., Herman Ottó u. 1.
Rimavölgyi Károly, Fonyód, Hunyadi u. 28.

135. REJTVÉNYÜNK

ZZZZZZZASSISI FERENC

A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki.

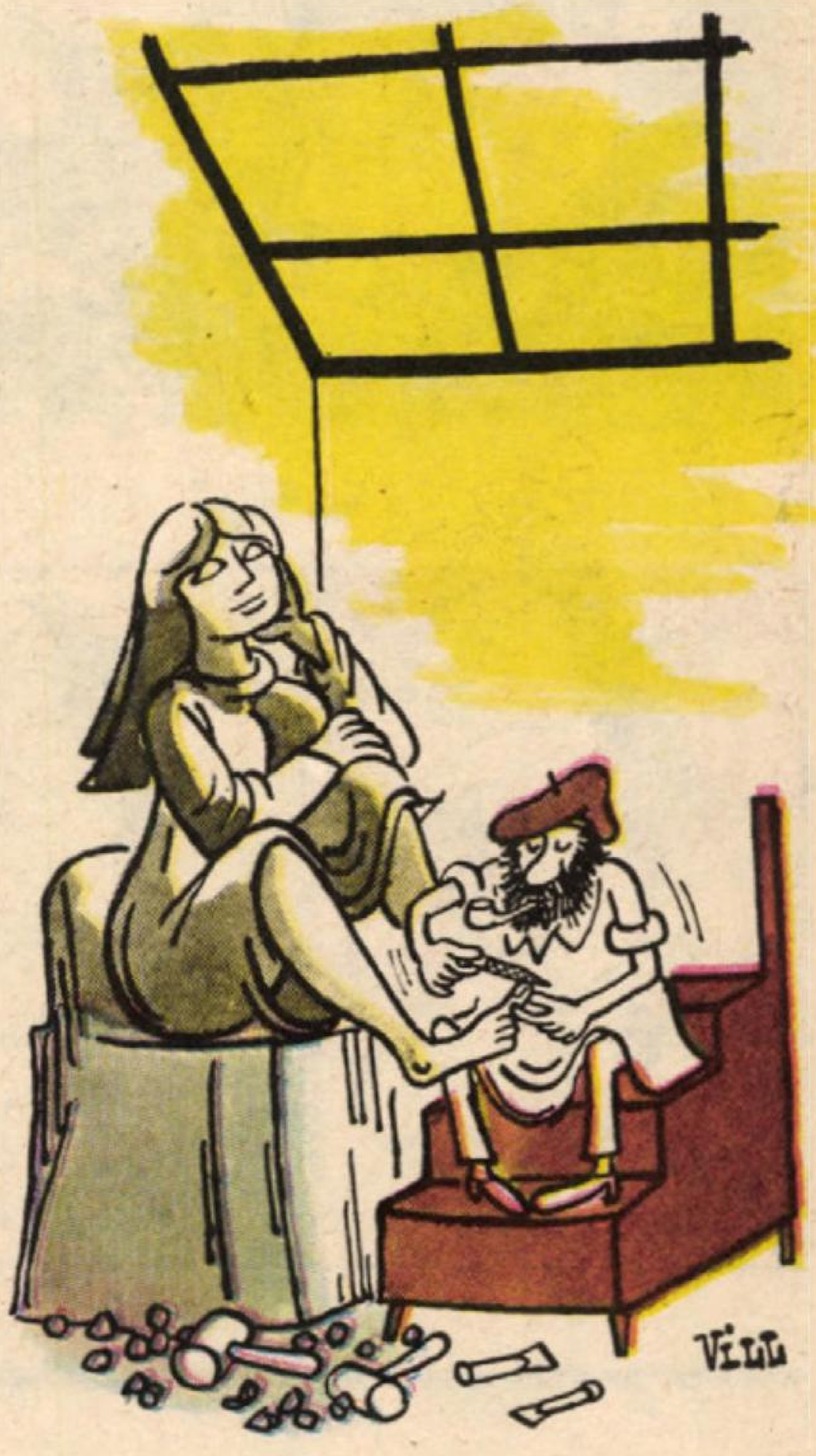
A megfejtéseket legkésőbb augusztus 3-ig kell postára adni, kizárólag levelezőlapon, erre a címre: Ludas Matyi, Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14.

S. O. S. !

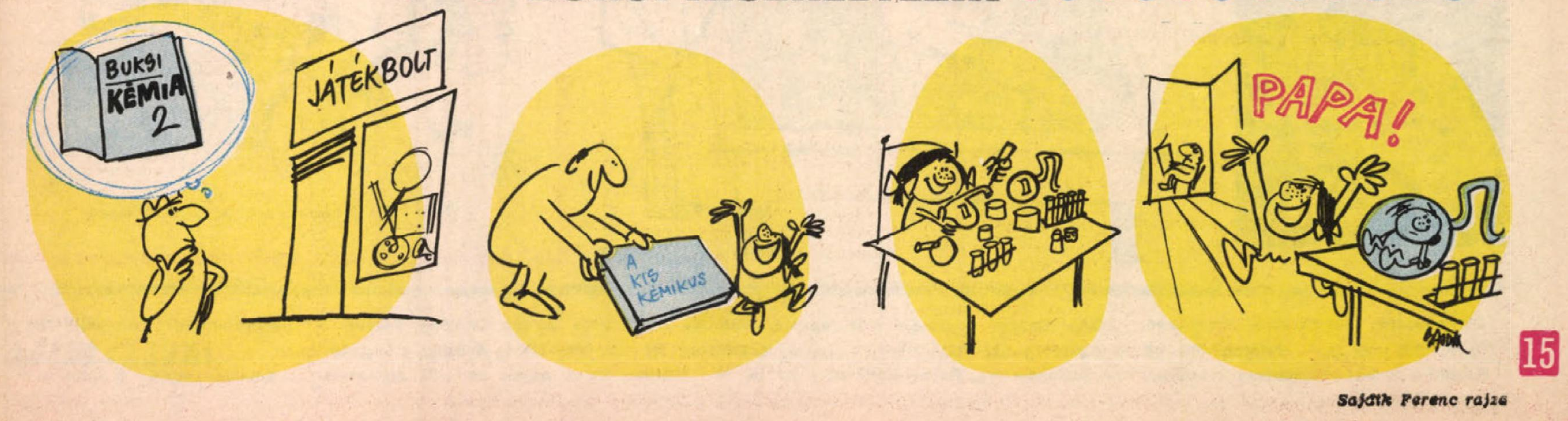
– Maga adott vészjeleket, kisasszony?
– Igen. Adjon egy kis tüzet!

NATURALIZMUS

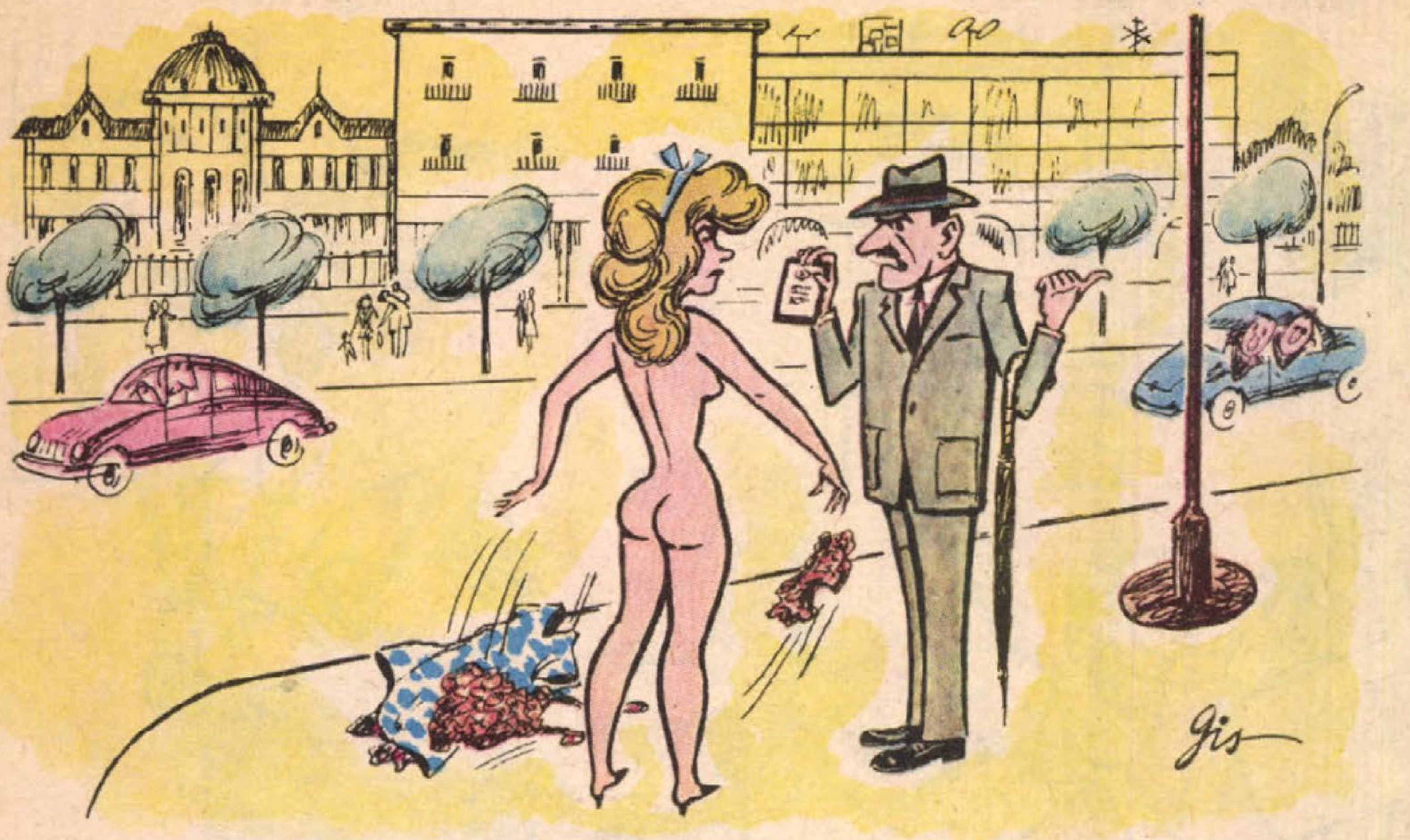
Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

BUKSI KÍSÉRLETEZIK

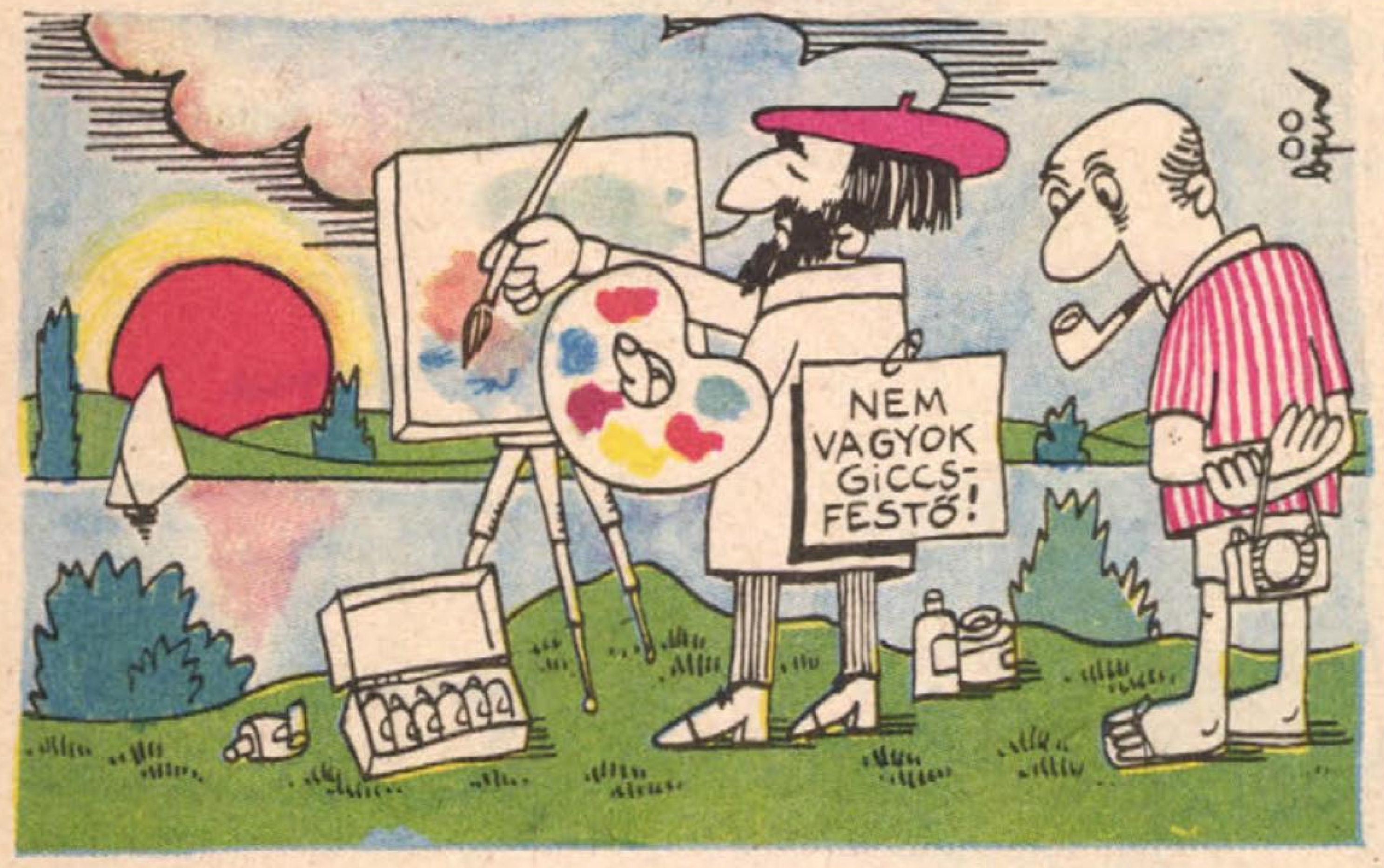

Sajdik Ferenc rajza

TAPINTAT

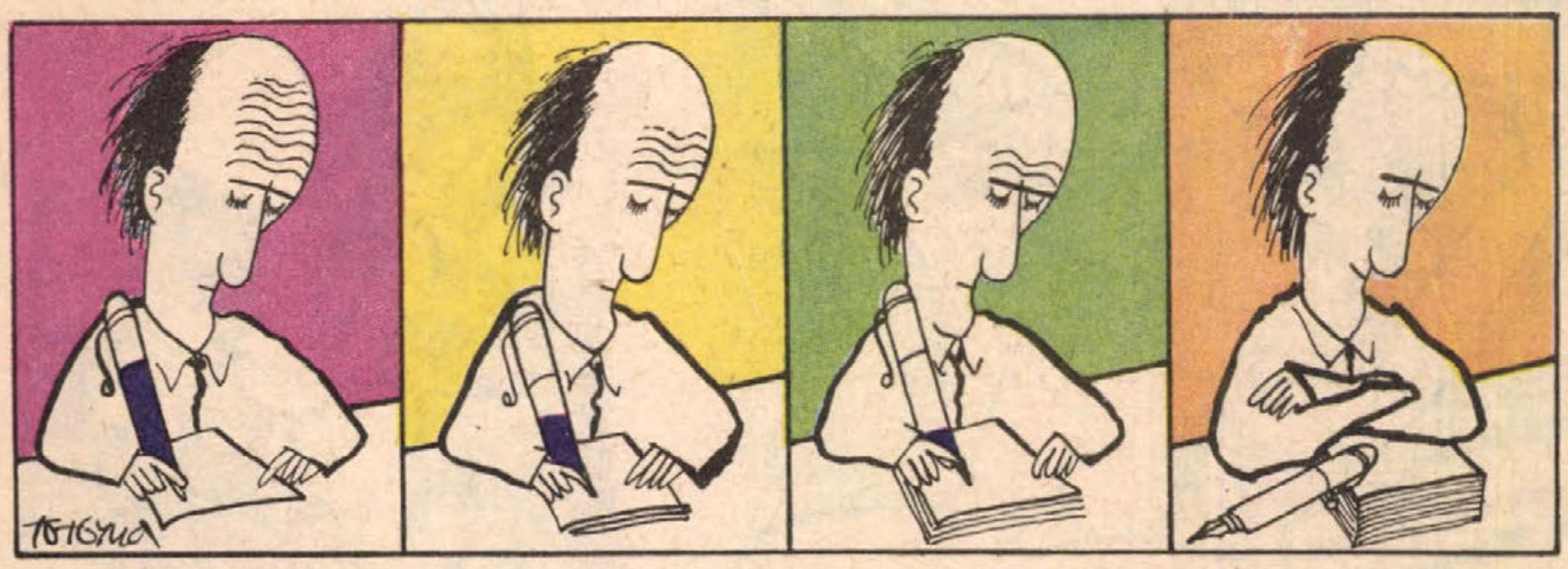

– Kövessen feltűnés nélkül!...

ÖNÉRZET

KIÍRTA MAGÁT...

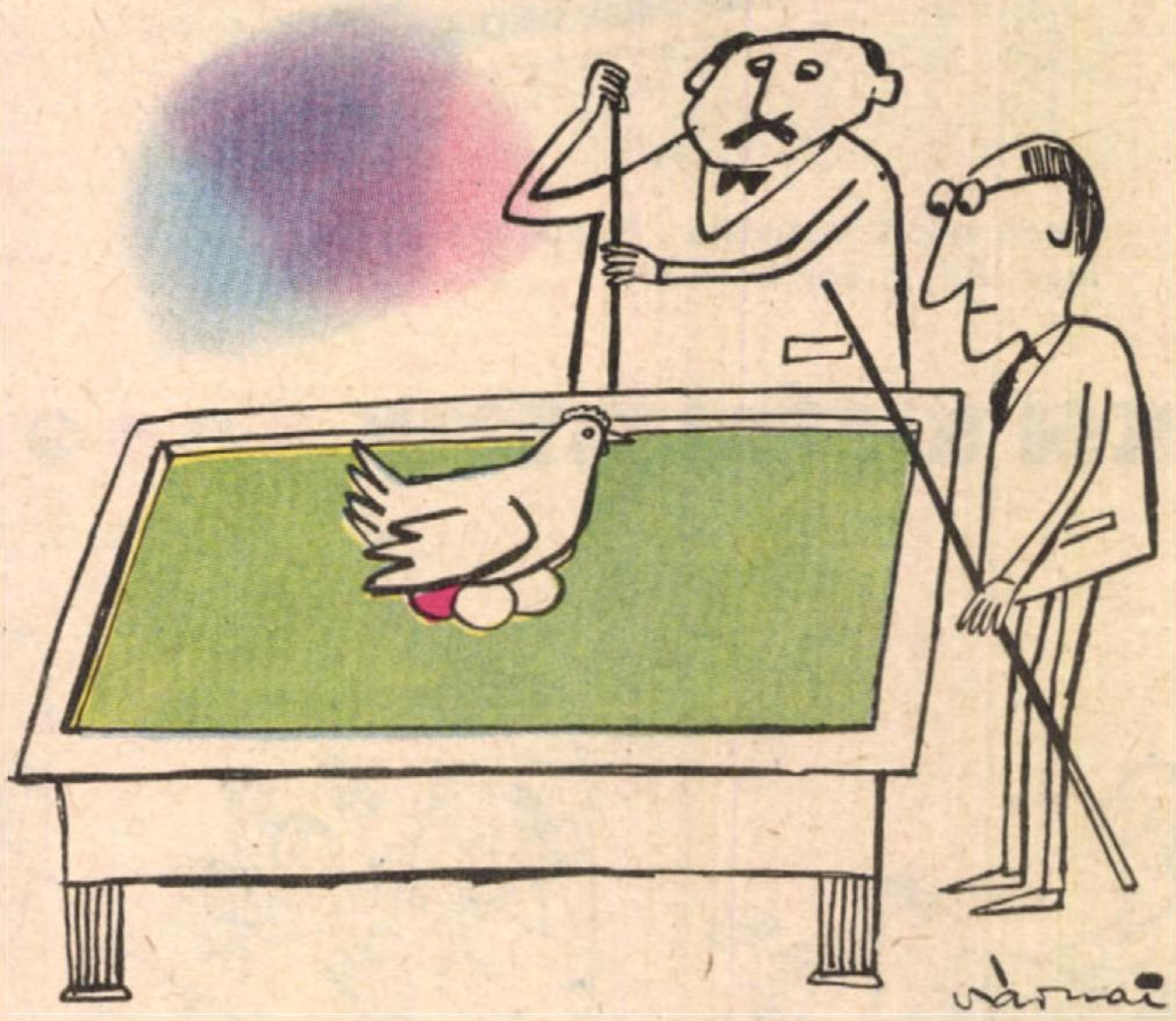
WILSONT VIGASZTALVA...

Michael Watts, a londoni „Sunday Express" egyik állandó cikkírója ezt írja rovatában:

„A választások óta csupa olyan fénykép jelenik meg Mr. Harold Wilsonról, amelyen a volt miniszterelnök rendkívül rosszkedvű, lefelé néz, s a szája össze van szorítva.

Fel a fejjel, Harold! Figyeld meg, mennyi jókedvű ember látható mindenfelé! Végül is nem lehetünk valamennyien miniszterelnökök!"

VÁRATLAN AKADÁLY

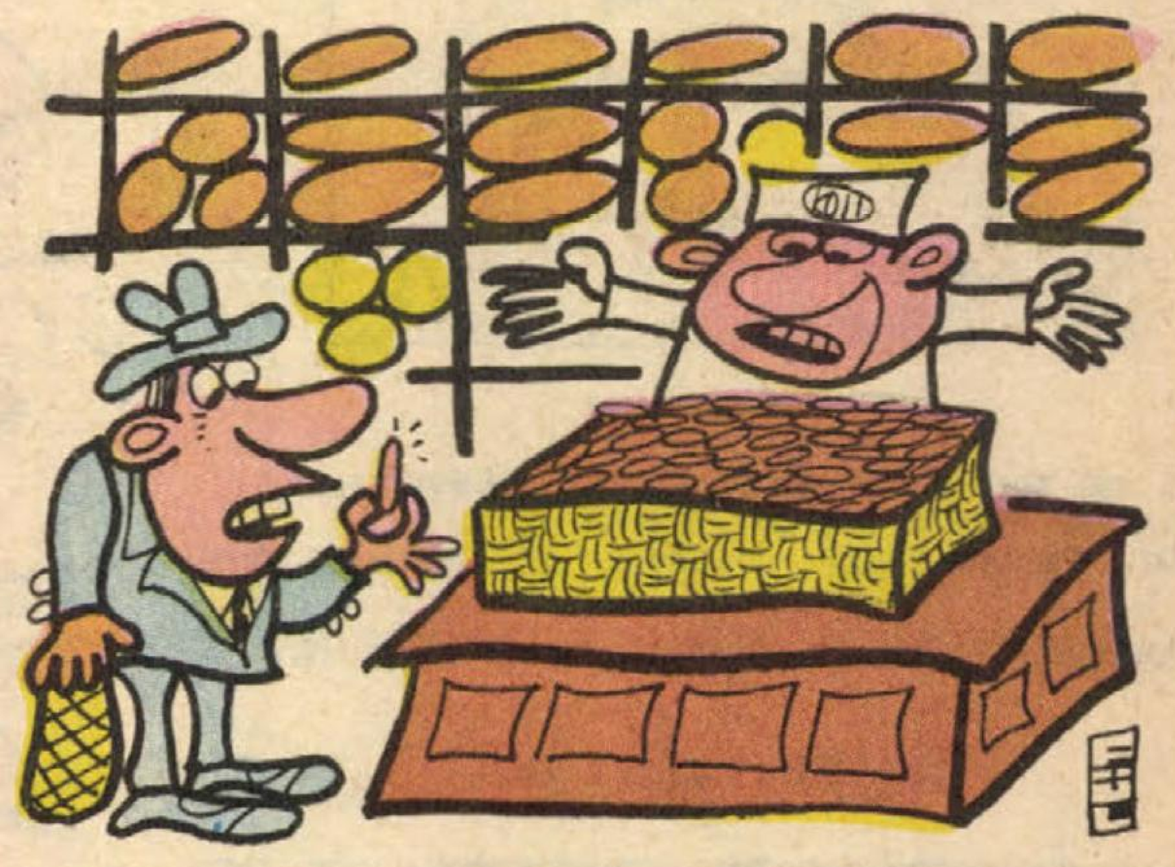
3 RAJZ az augusztusi Ludas Magazinból

BÁBEL TORNYA
AVAGY AZ ELSŐ LAKÁSÜZÉR

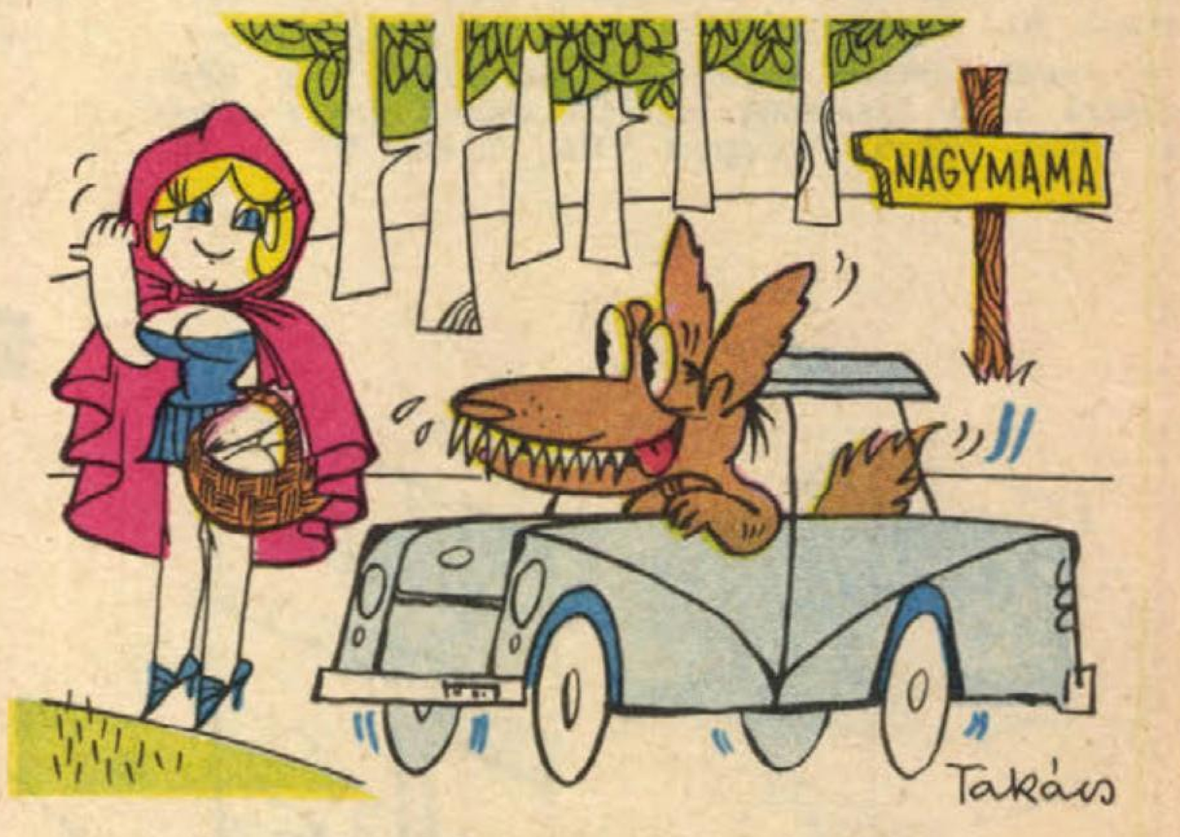
– A magáé lesz a legfelső emelet...

MINIATÜRIZÁLÁS

– Miért készítenek ilyen egyenes kifliket?
– Mert annyira kicsik, hogy nem lehet őket begörbíteni...

MAI PIROSKA

– No, nem bánom, szálljon be, kislány!

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Telefon: 335—718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 343—100, *142—220. — Árusítja a Magyar Posta INDEX: 25.504
Készült a Zrínyi Nyomdában 70.3386/2 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — Ultraset 72-es ofszet rotációs eljárással. — Felelős vezető: Bolgár Imre